

VODA JE ŽIVOT

1.díl

**PRAVDA
O VODĚ**

OBSAH

Stanoviska zástupců patentů	str. 6 - 53
Ekonomika: Miliardy z vody končí v cizině místo ve vodárenství	str. 54- 63
Právo: Rozsudky potvrzující protiprávní ovládnutí prodeje vody koncerny	str. 64 - 73
Veolia: Ovládá městské vodárny	str. 74 - 77
Stát a Ministerstvo zemědělství: Akceptují protiprávní vztah?	str. 78 - 83
Příběh: Obrana vodárny s dobrým koncem	str. 84 - 91
Závěr	str. 92

10 principů, které požadujeme zapracovat do správy vody v ČR

Dění kolem vody za posledních 30 let dokazuje, že koncerny a politici často zákony ČR nedodržují. Pro nápravu proto nestačí pouze změnit jen Ústavu. Proto je třeba do správy vody zapracovat všech 10 principů, které obsahuje petice VODA JE ŽIVOT. Jen text Ústavy nápravu v zájmu lidí nezajistí.

Požadujeme po poslancích a senátorech:

1. Vytvoření dlouhodobé státní vodárenské koncepce k zajištění zdrojů vody, bezpečného zásobování obyvatelstva pitnou vodou.
2. Stanovení přístupu k pitné vodě je základním právem každého občana zakotveným v Ústavě České republiky.
3. Zachování zásady, že „voda není zboží“ ve všech otázkách týkajících se vody.
4. Zásobování vodou provádět ve veřejném zájmu, neboť lidská práva jsou nadřazena zájmům soukromých osob.
5. Transformaci stávajících vodáren do podoby veřejně prospěšných společností.
6. Garanci, že prodej vody má podobu a charakter veřejné služby.
7. Voda, infrastruktura, prodej vody a peněžní toky z vody, musí být v rukou veřejné správy.
8. Zajištění bezpečnosti vodních zdrojů a dodávek vody nejen v obecné rovině, ale i proti riziku terorismu.
9. Společnosti ve vodárenství jsou povinny poskytovat veškeré informace o svém podnikání. Obchodní tajemství ve veřejné službě je neakceptovatelné.
10. Prošetření „nemravných nájezdů“ na vodárny a vyvození odpovědnosti pachatelů protiprávní instalace koncernů k naší vodě.

Michal Chromeč

„Nebát se a nekrást.“

- Tomáš G. Masaryk

Mám 4 syny, postavil jsem dům, zasadil strom a nechal vyvrtat hned 2 studny. Jednu pro sebe, druhou pro Sportovní klub se staletou historií, jehož jsem bezmála 30 let prezidentem. Nedalo se to vykopat, voda byla hluboko. V roce 1990 jsem byl poprvé zvolen do zastupitelstva města Přerova a stal se členem Městské rady. Městská rada mne delegovala do představenstva rodící se společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a.s.¹ (dále jen „VaK Přerov“). Od roku 1993 jsem se stal členem představenstva, později jeho místopředsedou. Od roku 2003 jsem vykonával funkci předsedy představenstva až do roku 2019. Zastupoval jsem statutární město Přerov, největšího akcionáře naší společnosti a snažil se hájit zájmy společnosti, města a každého z občanů přerovského regionu. Domnívám se, že jsou tyto zájmy totožné.

Otcem a matkou naší společnosti jsou města a obce. Vlastní 95 % akcií naší akciové společnosti. Naše společnost je koncipovaná jako smíšená – to znamená, že vlastní veškerou infrastrukturu a sama ji provozuje. Traduje se názor, že obce a města nemají podnikat. I když tuto tezi obecně připustíme, musíme současně dodat, že platí jisté výjimky. **V případě pitné vody a čištění odpadních vod nejde totiž o běžné komodity.** V případě pitné vody jde o strategickou surovinu cennější jak ropa nebo lithium. Jde o artikl, který umožňuje rozvoj civilizačních vymožeností, zachování života a zdraví celé populace. Voda je prostě nenahraditelná.

Zajišťování dodávek pitné vody a čištění odpadních vod je vpravdě veřejnou službou. Proto bylo na místě odstátňovat vodárenské společnosti a transformovat je do veřejně prospěšných společností. Nestalo se tak. Okamžitě se našli jedinci a skupiny jedinců, kteří vycítili možnost zisků. Pochopil jsem, že největší akcionář do značné míry určuje, jakým směrem se bude akciová společnost vyvíjet.

Na půdě přerovského městského zastupitelstva se však našli lidé, kteří nedokázali odolat vábení zájemců o naši vodárnu² a zcela vážně uvažovali o tom, že prodají bezmála 30 procent akcií za zhruba 80

milionů korun. Když uvážíme, že základní jmění společnosti si blížilo jedné miliardě a infrastrukturní majetek byl schopen produkovat každoročně značný zisk, je to v podstatě absurdní nápad. To by mohl udělat jenom blb nebo darebák. Motivace těchto komunálních politiků je tímto dána.

Subjekty, které usilovaly o získání majority v naší společnosti však ve skutečnosti ani tak netoužili vlastnit společnost jako takovou, chtěli získat majoritu, která by jim umožnila vodárnu provozovat.

Zrodil se český provozní model³, který jako rakovina metastázoval do našich vodárenských společností. Olomoucký kraj pak jako jediný zavedl provozní model i ve svých 3 okresních nemocnicích. Pronájem nemocnic prosadili politici ze stejných politických stran, jako tomu bylo v případě olomouckých vodáren. Těmto snahám se v našem případě s pomocí poctivých komunálních politiků v našem regionu podařilo zabránit.

Proč jsem se stal členem Nadačního fondu „Pravda o vodě“, a spoluautorem petice „Voda je život“ je myslím z předchozího textu zřejmé.

Kdo zlu nebrání, dobru škodí.

Když se naši vodárnu podařilo ubránit, dostali jsme jedinečnou šanci prokázat, že jsme schopni ji řídit bez „knížecích rad“ pánů z koncernových provozních společností. Stali jsme se vzorem pro ostatní vodárny a příkladem pro všechny komunální politiky, kterým jde v první řadě o veřejné blaho o zájmy obyvatel měst a obcí, které jako jejich demokraticky zvolení zástupci jsou povinni hájit. Po celou dobu mého působení ve společnosti jsem spolupracoval a stále spolupracuji s ing. Novotným. Myslím si, že naše úsilí přineslo ovoce.

Od roku 2007 neznám případ, že by některá vodárenská společnost přešla na provozní model⁴. Pevně věřím, že až uplynou dlouhodobé pronájmy uzavírané na 20 let a více, **nenajde se nikdo, kdo bude ochoten je dále prodlužovat**⁵.

O této vizi jsou všechny body naší petice, kterou podepsalo přes 30 000 občanů. Často zasílali nejen podepsané petiční archy ale i komentáře a pozdravná poselství. Přesvědčilo mne to o tom, **že ne všichni jsou**

Co chci sdělit senátorům, společnostem a zástupcům médií?

lhotejší k situaci v našem vodárenství a zajímají se stále o věci veřejné.

Uspořádat Veřejné slyšení bez účasti veřejnosti, na kterém bude strana petentů snášet argumenty o škodlivosti „Provozního modelu“ a jedinci, kteří reprezentují provozní společnosti včetně SOVAKU, hájící zájmy svých chleboďárců, budou vehementně oponovat. To přece nemá smysl.

Pokud bych byl senátorem, měl bych v první řadě ambici problematice v celé šíři porozumět a realizovat audit nezávislou institucí, která bude schopna posoudit výhodnost či nevýhodnost toho či onoho modelu pro akcionáře obchodních společností /města a obce/, kterými vodárenské společnosti v současné době jsou. To je rovina ekonomická.

Senát, který je vnímán často jako jakási pojistka demokracie, nemůže ani abstrahovat nemravné metody, kterými provozní společnosti do našeho vodárenství pronikly.

Senát by také mohl vyhodnotit roli státu, který měl být strážcem obrovského majetku, který převedl na obce a města v rámci „privatizace“ našeho vodárenství. Ingerence státu v podobě „Zlaté akcie“ měla být, ale nebyla, pojistkou proti nezodpovědnosti některých komunálních politiků⁶.

A pokud by byli mezi senátory národohospodáři a vizionáři mohli by přispět k řešení otázky, jak v dalším období nakládat s vodou. Zda by nebylo moudré zvážit sice pozdě, ale přeci jen, konverzi akciových společností do podoby veřejně prospěšných společností⁷. Tento detail by významně přispěl k řešení otázky, **jak formulovat Ústavní zákon**⁸, **který se má dotýkat všech otázek spojených s hospodařením s vodou.**

To znamená nejen vody a infrastruktury, ale také jejího provozování

¹ <https://www.vakprerov.cz/>

² Pochybná nabídka ČS <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/cs-a-mesto-Prerov-akcei-VaK-Prerov.pdf>

³ <https://pravdaovode.cz/co-je-to-provozni-model/>

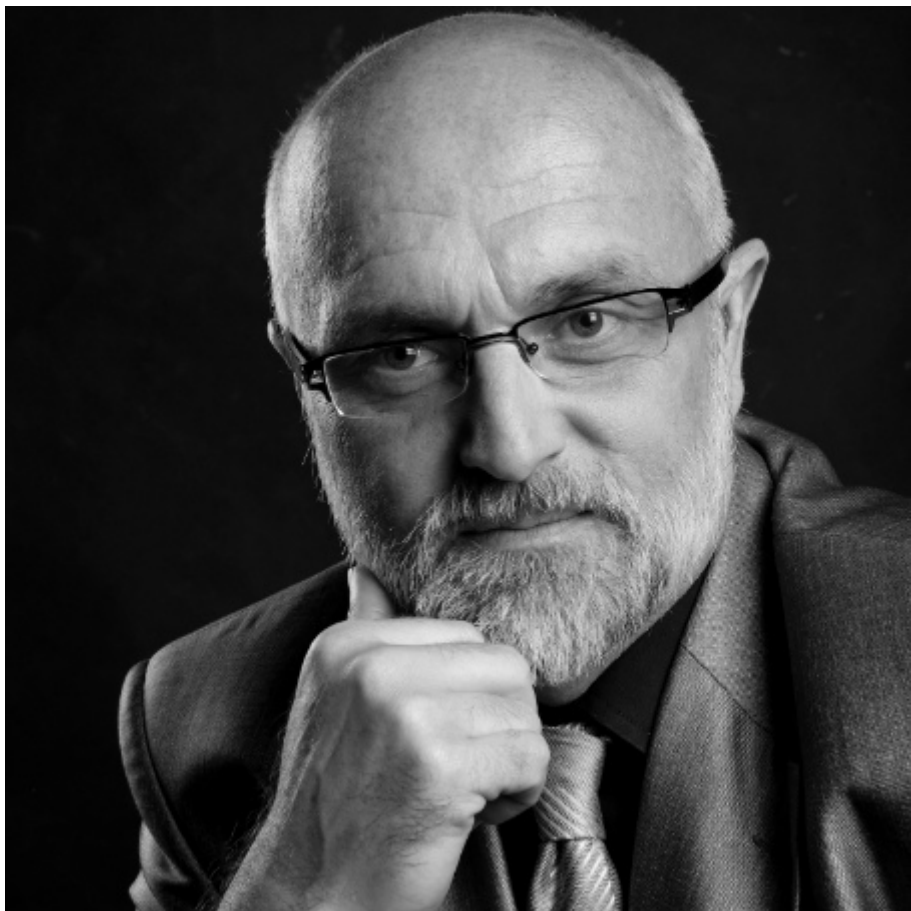
⁴ <https://pravdaovode.cz/cena-vody-levnejsi-nachod/>

⁵ <https://pravdaovode.cz/jak-vratit-vodu-obcim/>

⁶ <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/Vak-HK-VH-22.6.05-zastupce-FNM-ZDRZET-SE-hlasuje-PRO.pdf>

⁷ <https://pravdaovode.cz/petice/>

⁸ <https://pravdaovode.cz/rozbor-uz-ochrany-vody/>

Ing. Radek Novotný

„Voda je život, ne zboží k dolování zisků. Vše kolem vody vždy nakonec zaplatí lidé. Proto mají právo, aby voda byla dodávána jako služba a ne zdroj zisků překupníků.“

Dostal jsem do života dar v podobě mé ženy a tří synů. V životě jsem propadl bojovým sportům, ruským teriérům, velkým kníračům a vodě. Profesí jsem ekonom. Od roku 1995 se věnuji fúzím a cenným papírům, což mě přivedlo i k vodárenství. V roce 2001 jsem organizoval veřejnou soutěž na vstup investora do vodárny Vak Prostějov s cílem zajistit její řádný průběh, což se stalo. Pro obce nevýhodné **nabídky byly odmítnuty a správa i prodej vody zůstala v rukou obcí.**

V roce 2002 jsem odhalil **protiprávní greenmalingový¹ nájezd na vodárny měst v ČR.** Ministerstva jsem na to upozornil. Místo nápravy mi shořelo u domu auto a **z vody se stal kšeft lidí, kteří u ní nemají co dělat.** Zkušenost s koncerny v zahraničí², čtyři ústavní nálezy, usnesení Nejvyššího soudu a další rozsudky, kterých jsem za 20 let dosáhl, potvrzují pravdivost toho, co léta říkám.

Koncerny se dostaly k monopolu vody v řadě případů díky protiprávnímu jednání.

Při komunikaci s novinářem J. Kuciakem přišlo rozhodnutí publikovat srovnání vodáren ČR/SK³ a jsem přesvědčen, že **kauza Gorila odhaluje, co se děje nejen na Slovensku.** Senátor Jiří Čunek ČT2 řekl⁴:

„Pevně věřím, že tak jak se kdysi snažili uplatit mně, abych ty akcie vodárny prodal, tak jsem přesvědčen, že ta korupce probíhala téměř v každém prodeji nebo pronájmu vodáren.“

Pomáhám starostům, léta informuji občany i vrcholové politiky⁵. Popsal jsem předem, jak koncern protiprávně ovládne městské vodárny, jak z nich „vykuchá“ zisková aktiva a sám se sebou uzavře smlouvy na desítky let. Koncern sám přiznal, že říkám pravdu⁶. **Přišly další gangsterské útoky** - fyzický útok, vyhrožování mé rodiny a vyhrožování smrtí - **vše neúspěšně šetřila policie.**

Jeden ze současných senátorů mě upozornil, že **přijdou i útoky bílých límečků⁷.** Přišly. Koncern útoky po cca třech letech stáhl. Státní zástupce za 19 dnů protiprávní a křivé obvinění zrušil⁸. **Zjistil jsem, že podobným útokům jsou vystaveni - advokáti, novináři, starostové, občané, zastupitelé a města. Nic podobného se neděje tam, kde cizinci u naší vody nejsou.** Tam, kde se podařilo vodu ubránit, jsou na tom lidé z pohledu ceny vody, investic a čerpání dotací z EU nesrovnatelně lépe, než tam kde jsou koncerny.

Vodu si umíme prodávat sami a žádné překupníky k tomu nepotřebujeme.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Protože nikdo z odpovědných problém kolem vody už třetí desetiletí neřeší⁹. Protože jsem pochopil, že náprava přijde, budou-li ji lidé důrazně prosazovat. Protože se darebáci spojili, aby na nás vydělávali. Chceme-li to ukončit, pak se musíme spojit my. Více než 31 000 lidí to již chápe.

„Se zapáchající rybou se vypořádáme, když si uvědomíme, že jsme v tom společně. Výhoda stáda je, že stačí, aby si 5-6 % populace něco uvědomilo a najednou si to uvědomí téměř všichni.“

- Dokument Ryba smrdí od hlavy

Proto, aby si občané uvědomili, co se děje, vznikla petice VODA JE ŽIVOT, INICIATIVY VODA 300 a CHCEME VĚDĚT a portál www.pravdaovode.cz. Aby se mohli bránit, vznikl Nadační fond PRAVDA O VODĚ. **Obsah petice byl konzultován s právníky, vodáři.** Mám 20 roků zkušeností se slušnými politiky z měst - Přerov, Kroměříž, Náchod, Pardubice, i s těmi druhými. Mám pozitivní zkušenost se soudci¹⁰, ale také s těmi, kterým vyšší soud pro neschopnost kauzu

odebral nebo s jejichž protiprávním jednáním se vypořádal až ústavní soud¹¹. Občany jejich jednání stálo desítky miliard.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Lidé senátu nevěří, přesto jsme téma vody otevřeli u vás a ne ve sněmovně. **Senát tak má příležitost pomoci napravit systém správy vody a vrátit do něj zájmy lidí, kteří jako jediní nakonec vše platí.** Tím může rovněž změnit svůj obraz v očích občanů.

Podnikání s vodou, tedy v klíčovém odvětví pro stát, bez konkurence a bez povinnosti financovat investice, dokonce se státem garantovaným ziskem, to není podnikání, **to je dobývání renty**¹².

Kdo ovládá peněžní toky, ten ovládá vše.

Náprava závisí na odpovědi na tyto dvě otázky:

1. Kolik nás je? Kolik nám schází do pěti nebo šesti procent?
2. A co uděláte vy?

Prošetření protiprávního jednání, ukončení nemravných smluv, náhrada škod, vrácení co bylo protiprávně zcizeno a odpovědnost pachatelů za činy páchané posledních 20 let, je podmínkou k tomu, aby se nic podobného neopakovalo v budoucnosti. **Deset principů, pokud budou do zákonů a systému správy vody zapracovány, přinese nápravu a vrátí vliv státu a samospráv do vodárenského odvětví. Vedou současně k tomu, že se poučíme z minulosti, protože ji nezapomeneme.**

Ti, kdo se nepoučí z minulosti, jsou odsouzeni ji prožít znovu.

¹ Co je to greenmailing? <https://pravdaovode.cz/novinky/greenmailig-v-zahranici/>

² Jak korporace bohatnou na vodě - <https://youtu.be/6nR7phttg8>

³ Srovnání ČR/SK www.pravdaovode.cz/cena-vody

⁴ Nedej se plus - https://www.youtube.com/watch?v=7lamkbYts_Q

⁵ CHARTA VODA 300 - <https://pravdaovode.cz/voda-300/>

⁶ Strategie Veolie <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/strategie-Veolia-v-CR-s-vyzn.pdf>

⁷ Jak vás budou zastrašovat? - <https://pravdaovode.cz/analzya-utoku-bilych-limecku-na-rn-2007/>

⁸ Můj příběh - www.pravdaovode.cz/muj-pribeh

⁹ Evropská občanská iniciativa right2water předala Evropskému parlamentu podobnou petici v roce 2013. Podepsalo ji 1 884 790 občanů zemí EU.

¹⁰ <https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-zlin-11-2-10/>

¹¹ <https://pravdaovode.cz/rozsudek-us-zlin-16-5-2017/>

¹² <https://pravdaovode.cz/novinky/dobvyvani-renty/>

Bc. Pavel Hečko

„Jsem velice hrdý na to, že naše zastupitelstvo, jako jedno z prvních z regionu Broumavska, neschválilo vstup VEOLIE do akciové společnosti VaK Náchod. Voda tak zůstala v rukách měst a obcí“

V komunální politice města Meziměstí se pohybují od konce minulého století, tedy více jak dvacet let. Nejdříve jsem byl 16 let ve funkci místostarosty a nyní působím ve funkci starosty. Uplynulé čtyři roky jsem také zastával funkci radního Královéhradeckého kraje s gescí regionálního rozvoje.

Geograficky se Meziměstí nachází v Broumovském výběžku na úpatí Javořích hor, nedaleko od strategického zdroje velice kvalitní pitné vody z prostředí Adršpašsko-Teplických skal.

Většina měst a obcí regionu Broumavska včetně Meziměstí, jsou akcionáři **společnosti Vodovody a kanalizace Náchod, a.s.**¹ (dále jen „Vak Náchod“), která spravuje naši společnou vodárenskou síť.

S ohledem na tuto skutečnost **je zásadní, že společnost je řízena námi „akcionáři“, obci a městy. Rozhodujeme o tom, jakým směrem se bude rozvoj vodovodní struktury ubírat a jaké finanční prostředky do tohoto rozvoje půjdou.**

Voda z lokality Polické křídové pánve a Adršpašsko Teplických zdrojů neslouží pouze nám v regionu, ale je zdrojem pitné vody i pro oblast Královéhradecka. **O to větší význam má ochrana těchto významných zdrojů pro zachování života nás a budoucích generací.**

Stále si pamatuji na okamžik, kdy jsme na jednání zastupitelstva v Meziměstí rozhodovali o vstupu VEOLIE do struktury naší akciové společnosti VaK Náchod. Tenkrát zasedací místnost praskala ve švech a lidé stáli až na chodbě. Mezi přítomnými byli především zástupci významných podniků a zaměstnavatelů z regionu. Ti všichni čekali, jak budeme rozhodovat.

Po rozsáhlých diskuzích, kdy jsme byli přesvědčováni, že vstup strategického partnera je jediným řešením pro zachování naší vodárenské společnosti, jsme rozhodli, že společnost i nadále zůstane

v rukách měst a obcí. **Jinými slovy, vstup VEOLIE do VaKu Náchod nebyl za nás schválen.**

Podobně hlasovali i ostatní zastupitelstva měst a obcí v regionu.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT?

Podepsat petici „VODA JE ŽIVOT“² považuji za svou občanskou povinnost. Je nutné, aby naše zdroje pitné vody byly zachovány i pro budoucí generace.

Petice je vzkazem, že jsme v sobě našli odvahu postavit se nadnárodním koncernům proti jejich nenasytnému parazitování na zdrojích naší pitné vody. Petici dáváme najevo i nesouhlas s tím, že nám vodu, protékající našimi trubkami chtějí prodávat a počítají s tím, že my jim ty trubky postavíme a jako bonus i zaplatíme. Právě to je princip různých pochybných provozních³ a servisních modelů, oddělujících neoddělitelné - prodej vody od studny, na což upozorňují i soudy⁴.

Pod peticí je dnes podepsáno více než 31 000 lidí a je mi ctí, že můžu být jedním z nich.

Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Protože souhlasím s významem a posláním nadačního fondu PRAVDA O VODĚ⁵. Nebýt těchto odvážných lidí, měli bychom zde sice naši vodu, ovšem anektovanou zahraničním kapitálem se ziskem za hranicemi našeho státu.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Především bych chtěl tímto vzkazem požádat početní většinu senátorů, aby se postavili a vyslyšeli hlas svých voličů, kteří jim důvěřují.

Věřím, že senátoři pochopí poselství PETICE a svou zákonodárnou pravomocí budou podporovat zachování této strategické suroviny, její správy a prodej v rukách města a obcí. Voda, trubky i prodej vody včetně tržeb musí být v rukou měst.

¹ <http://www.vakna.cz/>

² www.pravdaovode.cz/petice

³ <https://pravdaovode.cz/co-je-to-provozni-model/>

⁴ <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/Olomouvc-rozsudek-smlouva-vhs-a-smv-je-neplatna-1.6.2001.pdf>

⁵ www.pravdaovode.cz/nfpov

Jana Lorencová

„Vždy jsem hájila pravdu a psala a točila to, čemu jsem věřila. Bez ohledu na osobní rizika, bez ohledu na to, že pokřivené zákony stavěly zločince do role legálních podnikatelů.“

Jsem novinářka srdcem i duší. Kritizovala jsem nekompromisně minulý režim a ten se mne zbavil. V roce 1970 jsem byla za svoje názory vyhozena z redakce. Musela jsem přerušit dálkové studium na UK a do roku 1989 jsem pracovala manuálně. Ta léta byla školou života. Pak přišla sametová revoluce a naděje pro občany, která bohužel zůstala nenaplněná.

Už v polovině roku 1990 jsem viděla, že se děje něco, s čím se nemohu smířit. Objevily se první kauzy v řádech statisíců, milionů a já si říkala, že to přece není možné. Jenomže bylo a přišly kauzy miliardové a do nich byli zapojeni ti, kteří byli u moci a schvalovali „zákony“.

Začaly nájezdy na majetek České republiky a na kapsy nás, řadových občanů. Působila jsem tehdy v tištěných médiích i v ČT a psala a točila jak zběsilá. Šokující bylo pro mne zjištění, že zákony přijímané zákonodárci byly připravené „solistikovaně“ tak, aby umožnily do nebe volající loupeže, vydávat za legální podnikání. Na tehdejší Ministerstvu financí jsem se poprvé setkala s **absurdním protimluvem, „legální daňové úniky“**. Přímo prototypem „legálních daňových úniků“ byla **kauza známá jako LTO - lehké topné oleje**¹.

V případě LTO politici ve vedení státu, zcela vědomě připravili státní pokladnu ČR o miliardy z daní za motorovou naftu (policie a celníci mají za prokázané 100 miliard, podle mého odhadu nejméně 3x tolik).

Po 20 letech se odhaluje paralela mezi LTO a VODOU. „Politici“ vědomě uzavřeli pochybné smlouvy s koncerny, přestože byli předem upozorněni na jejich negativní dopady². Zbavili stát/obce, resp. nás občany peněžních toků a zisků z vodného a stočného. Tím navíc připravili stát/obce o miliardy z dotací EU. Evropská komise zastavila jejich poskytování, protože uzavření pochybných smluv vedlo k zneužití dotací z EU a k obohacování soukromých osob.

Není divu, že v tomto vodárenském cedníku máme setrvalý stav, kdy v něm schází miliardy na investice, přestože voda občanům neustále zdražuje a odvětví je dotováno z veřejných rozpočtů.

I Ústavní soud ČR již označuje jednání vedoucí k uzavření pokoutných provozních smluv za protiprávní³. Nikdo z politiků 20 let nedělá nic pro nápravu. Přitom rozsudky potvrzují, že miliardy z kapes občanů končí v zahraničí. **Orgány řady koncernových firem jsou přímým důkazem, že na tomto morálním, ekonomickém i právním zločinu opět někteří politici osobně léta profitují**⁴.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Petici jsem podepsala, protože přináší nápravu doslova šíleného systému. Vodu potřebujeme všichni.

Když jsem před léty byla ještě jako poslanec poprvé oslovena Ing. Radkem Novotným v rámci CHARTY VODA 300⁵, tak přestože rozsudky a důkazy doložil, co se kolem vody a vodáren odehrává, netušila jsem, jak velkou analogii s kauzou LTO objevím.

Pan Novotný mne nepřesvědčoval o „své“ pravdě. Byl korektní. Předal mi fakta a důkazy a požádal mne, abych se se vším seznámila a vše si ověřila. Pak, dám-li mu za pravdu, ať začnu vodě věnovat pozornost a zvážím, jak mohu pomoci nápravě. Fakta jsem si ověřila, stejně tak i to jaké má výsledky Nadační fond PRAVDA O VODĚ⁶ a, že jsou ku prospěchu nás všech.

Podepsala jsem petici VODA JE ŽIVOT⁷, protože jejich 10 bodů mi dává více, než jen ekonomický smysl, neboť vrací do systému zdravý rozum a morální hodnoty. Ukončuje kolotoč miliardových zisků pro soukromé firmy, které v závěrečné fázi platíme opět my, každý z nás z vlastní kapsy.

Za vodu a svobodu státu se musí lidé postavit a těší mne, že to více, než 30 tisíc lidí vnímá podobně. Naše peníze mají sloužit k obnově vodárenství a jsem toho názoru, že si to občané zaslouží.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Dohledala jsem, že **každoročně vyžaduje vodárenství investice v objemu cca 20 miliard korun**. Navíc přišlo sucho, takže tato částka dál poroste. Návratnost investic v síťových odvětvích často přesahuje délku života několika generací. Soukromé firmy přicházejí do vodárenství podnikat. Proti tomu obecně nic nemám, ale jen do chvíle kdy zjistím, že v odvětví žádné zásadní investice nefinancují.

Podnikání bez investic? Investice vždy zaplatí občané a zisky vždy vyinkasují překupníci? I člověk bez ekonomického vzdělání cítí, **že zde něco zapáchá jako přetékající žumpa**.

Kapitalismus přece stojí na základu slova kapitál a **tady zásadní kapitál investují pouze občané. Pak ale musí platit, že ten kdo investuje, je oprávněn inkasovat profit ze své investice**. Pokud ho inkasuje někdo jiný, tak se na mě nezlobte, ale pak je to další LTO jako vyšité, jen sofistikovanější.

Stejně jako v případě LTO, tak i u vody byli zákonodárci informováni o protiprávním nájezdu na městské vodárny. Byli informováni také o tom, že soukromé firmy poté, co naše vodárny ovládnou, je rozdělí a to co vydělává, si vyvedou do svého vlastnictví. Infrastrukturu nechají v majetku měst. Drahé investice budou nadále financovat obce/občan stejně jako všechny náklady související s dodávkou vody, ale navíc po instalaci překupníků k studnám, obce/občan zaplatí i jejich zisky.

Doporučuji zákonodárcům si dát jedna a jedna dohromady. Zamyslet se kdo to všechno platí a čí zájmy oni sami jsou povinni hájit. Přes

30 000 občanů to již udělalo, proto zákonodárcům předali petici a dali tak najevo, že začali sebe a vodu společně bránit.

¹ Pořad KLEKÁNICE - <https://youtu.be/Qv9ledM2lXm> a Kniha KRVAVÉ OLEJE - <http://www.krvaveoleje.cz/>

² Informace předané v roce 2002 ministerstvům <https://pravdaovode.cz/novinky/politici-byli-upozorneni-co-se-kolem-vody-pacha/>

³ Nález ÚS ČR <https://pravdaovode.cz/rozsudek-us-zlin-16-5-2017/>

⁴ www.justice.cz

⁵ CHARTA VODA 300 <https://pravdaovode.cz/voda-300/>

⁶ NADAČNÍ FOND PRAVDA O VODĚ <https://pravdaovode.cz/nfpov/>

⁷ PETICE VODA JE ŽIVOT <https://pravdaovode.cz/petice>

Radoslava Matuszková

„Kdo zlu nebrání, jakoby jej sám páchal.“

Jsem matka dvou dětí a šťastná babička pěti vnoučat. Rozhodně mi není lhostejné, v jaké společnosti budou žít. V letech 1990 - 2010 jsem působila v samosprávě Otrokovic. Dvě volební období jako neuvolněná radní, dvě volební období jako uvolněná místostarostka a jedno jako starostka. Byla jsem hrdá, že se naše město aktivně bránilo přijetí nevyvážených provozních smluv. V té době jsem opakovaně Otrokovice zastupovala na valných hromadách Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. (dále jen „VaK Zlín“). Opravňovalo mne k tomu jednomyslné usnesení zastupitelstva, které požadovalo rovné ekonomické vztahy mezi případným strategickým partnerem a obcemi. K tomu bohužel nedošlo. Bránili jsme se protiprávnímu ovládnutí společnosti VaK Zlín všemi možnými prostředky, soudní cestou a s obcemi jsme žádali o pomoc i předsedu vlády - marně.

Po téměř 20 letech jsou vyneseny rozsudky dávající nám za pravdu, ale k nápravě nedošlo. Potvrdilo se přitom i naše tvrzení, že „provozní model“ zabrání přijetí dotací z EU na investice do obnovy vodárenské infrastruktury.

Vzpomínám na to období ovládnutí zlínského VaKu, které soudy potvrdily jako protiprávní. Vzpomínám i na to, jak podivně se měnily postoje zástupců některých měst. Z počátku chápali, že smlouvy nejsou vyvážené, že plnohodnotný vliv obcí musí být zachován. Najednou obrátili a na valných hromadách hlasovali opačně. Co je k tomu vedlo? Prospěch osobní nebo si dohodli nějakou přednostní vodárenskou investici v obci? Obojí je nemorální!

Obojí je forma úplatku za samosprávné rozhodování. **Soudy potvrzují, že mnozí na protiprávní instalaci Veolie do postavení prodejce vody na Zlínsku profitovali či profitují! Přes pochybná a účelová finanční plnění nebo platby za výkon hlasovacích práv. Podstata je nemorální, stejně jako to, že tyto „úplatky za hlasování“ platí ve skutečnosti občané v ceně vody.**

Proč jsem podepsala petici VODA JE ŽIVOT?

Protože ke zlu mlčet nechci. Se změnami k lepšímu má začít každý sám u sebe, což tímto činím. **Stále více lidem dochází, že situace ve vodárenství se musí změnit. Dokládá to počet podpisů k petici Voda je život!** Zvažovala jsem, jestli se mám vyjádřit. Koho zajímá, co si myslím? Veselá akční babka před sedmdesátkou, která žije svojí rodinou a se samosprávou v našem městě už nemá nic společného? Vlastně by mi to mohlo být jedno. **Ale není.** Dvacet let jsem měla tu čest zastupovat své spoluobčany. Děkala jsem to podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Do samosprávy jsem přišla ze záchranky, takže služba lidem mi byla vlastní. A k záchraně lidských životů přece záchrana vody patří!

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Je to na Vás, vážené paní senátorky a páni senátoři. Víím, že příznivci a odpůrci nemravných provozních modelů se vyskytují napříč politickým spektrem. **Je to otázka veskrze politická.** Neexistence skutečně funkční státní vodárenské strategie, zdlouhavá a obtížná vymahatelnost práva byly ty momenty, které **nemravnost do tohoto strategického odvětví přivedly.** Fungující demokracie má mít nastaveny pevné mantinely etické a právní. **Ve vodárenství se nám to hodně nepovedlo.** A od toho jsou ve fungující zemi zákonodárné orgány, aby vytvářely právní rámce eliminující protiprávní jednání.

Morálka s etickými pravidly se neustále vyvíjí. Je mi někdy smutno z toho, kde se naše politická kultura ocitá. Co bylo před lety nemyslitelné, je dnes málem norma. Přesto neztrácím naději. **Věřím, že se v Senátu ČR najde dost osobností, které vyslyší hlas zdola, upozorňující na roky nenapravené škody a budou konat.**

Já doufám, že nebylo záměrem státu, při převodu vodárenských akcií na obce, umožnit nekontrolované zisky nadnárodním společností, zamezit vlivu obcí na rozhodování a ponechat jim jen zátěž nákladů na opravy a rekonstrukce vodárenské infrastruktury.

Mgr. Eva Mücková

„Za dobu mého 16 letého starostování jsem nejvíce hrdá na to, že se našemu zastupitelstvu podařilo odmítnout vstup strategického partnera Veolie do akciové společnosti VaK Náchod.“

V komunální politice působím od roku 1998. Nejdříve jako zastupitelka, pak 16 let jako starostka města. Nyní vykonávám funkci zastupitelky a zároveň jsem i kronikářkou obce.

Náchodsko je specifické svými zdroji pitné vody, která se dodává i do vnitrozemí. Vodohospodářskou infrastrukturu včetně dodávek vody spravuje společnost Vodovody a kanalizace Náchod, a. s.¹ (dále jen „VaK Náchod“), jejímž jsme akcionářem. Sice vlastníme jen necelá 3 % všech akcií, ale podařil se nám husarský kousek, když jsme jako první město Náchodska odmítli vstup údajného „strategického investora“ Veolie do VaKu Náchod.

Jako starostka města Meziměstí jsem se celkem pravidelně účastnila setkání starostek ČR v Ostravě, kde jsem se poprvé v roce 2005, na jaře, dozvěděla o společnosti Veolia, a nebezpečích s tím souvisejících, o zatvřelosti, krátkozrakosti a neústupnosti některých politiků - pokud se jedná s vstup údajného „strategického investora“ do vodovodů a kanalizací a také o úskalích, která vznikají tam, kam tato společnost již vstoupila.

Velice mi tehdy pomohly i informace od mých kolegyně - starostek z Pardubicka. Navštívila jsem některé z nich a získala cenné informace o situaci na Pardubicku. Ty mě upozornily na nebezpečí, které Veolie představuje. Díky účasti na setkání starostek jsem měla oproti ostatním starostům na Náchodsku náskok, protože jsem již byla v obraze, co Veolia znamená a co obnáší. A tak jsme v Meziměstí měli čas získat spoustu informací a připravit se na jednání.

Nebylo to lehké období, byli jsme přesvědčováni o tom, že jediným řešením je vstup „strategického partnera“. Tehdejší manažer VaKu Náchod prosazoval Veolii jako to jediné, co je pro nás a obce dobré. Ještě v den jednání zastupitelstva jsem se zúčastnila školení v Praze o tzv. provozních² a smíšených modelech provozování. Tyto informace jsem pak předala i svým zastupitelům.

Jednání zastánců Veolie na zastupitelstvu v Meziměstí bylo nechutné, ale stáli jsme si za svými názory a svým přesvědčením. Svým postojem jsme ukázali, že si nemusíme nechat vše líbit a že je třeba hájit to, o čem si myslíme, že je správné - chránit naši vodu pro sebe a budoucí generace.

Proč jsem podepsala petici VODA JE ŽIVOT?

Petici Voda je život jsem podepsala, protože nechci, aby naši českou vodu spravovaly nadnárodní společnosti, kterým jde jen o zisky a odebrání co největšího množství našeho bohatství.

Už naši předkové věděli, že voda je základ života, chránili své studny jako svůj život, protože moc dobře věděli, že voda je život. Víme to my, vědí to naše děti, vnoučata. Jsem přesvědčena o tom, že i naši zákonodárci o tom vědí a udělají vše proto, aby voda zůstala u nás a aby ji spravovali ti, kteří ji nezbytně potřebují pro svůj život - občané měst a obcí této země.

Proč jsem se stala zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Protože souhlasím s významem a posláním nadačního fondu PRAVDA o VODĚ³. Od tohoto nadačního fondu a před jeho založením od jeho zakladatele, pana Novotného, jsem získávala informace, které korespondovaly s informacemi ze seminářů a setkání starostů.

Od lidí z nadačního fondu jsem měla a stále získávám objektivní a velice cenné informace. Velmi cenné byly i kontakty na starosty měst a obcí, které již v té době s Veolií „válčily“.

Nejsem zvyklá mít informace jen z jednoho zdroje, i když tady to bylo od kolegyně starostek a Ing. Novotného - tedy již ze dvou zdrojů, a přesto jsem se účastnila různých seminářů na téma provozních modelů

vodáren, provozování vodárenské infrastruktury atd., za účasti našich předních odborníků.

Nebýt těchto lidí, byla by situace s naší vodou v naší zemi mnohem horší.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Vážení páni senátoři, věřím a chci i do budoucna věřit, že svou práci děláte co nejlépe dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak jak tomu bylo a je i u starostů.

Některé z Vás jsem volila, volila jsem ty nejlepší z nejlepších. Tak prosím chraňte a zachraňte to nejlepší a nejdůležitější, co v naší zemi máme – vodu. Bez ní bychom nebyli ani my, ani Vy.

Tak Vám všem držím palce, **abyste rozhodli ve prospěch lidí této země a nedali se ničím a nikým zastrašit.**

¹ <http://www.vakna.cz>

² <http://pravdaovode.cz/co-je-to-provozni-model/>

³ <http://pravdaovode.cz>

Miroslav Rafaja

„Kde není voda, není život. Je povinností nás všech za tuto jedinečnou, strategickou surovinu bojovat všemi dostupnými a právními prostředky.“

Jsem ženatý otec dvou dospělých dcer. Mám osobní zkušenost z komunální politikou. V letech 2010-2014 jsem působil jako zastupitel Statutárního města Zlín. Díky tomu jsem se stal předsedou dozorčí rady městských Vodovodů a kanalizací Zlín, a.s.¹ (dále je „Vak Zlín“). Z této pozice jsem odhalil sofistikované **protiprávní jednání skupiny právnických a fyzických osob a pro ně pracujících politiků i členů vedení Vak Zlín**. Vše nese znaky podvodu. Škoda dosáhla velkého rozsahu. **Vyvedení monopolu prodeje vody z Vak Zlín do rukou koncernu Veolia proběhlo protiprávně**. Správnost mého názoru potvrzují rozsudky, které dosáhl Nadační fond pravda o vodě (dále jen „NFPOV“) nebo jeho zakladatelé.

Z městské vodárny Zlín bylo na koncern vyvedeno smluvní portfolio klientů, v oboru vzdělání zaměstnanci a právo inkasovat ziskovou marži ve vodném a stočném. To vše bez jakéhokoliv protiplnění. Dle znaleckého posudku², je rozdíl v tržní hodnotě podniku a zaplacené částce, **250 mil. Kč v neprospěch městské vodárny. Vak je formální slupka s jedním zaměstnancem, závislá na koncernu**.

Představenstvo vodárny Zlín jedná léta v zájmu koncernu. Již v roce 2010 bylo vydáno první usnesení soudu³, potvrzující protiprávnost stavu ve Zlíně. Vedení vodárny dalších téměř 7 let právními kličkami i pokusy zastrašit žalující zkoušelo zabránit vydání pravomocných rozhodnutí dokládající jejich zradu - neúspěšně. Soudy ji potvrdily. **Vodárna Zlín přišla o stamilióny. Občané platí léta nejdražší cenu vody ve Zlínském kraji⁴. Protiprávní stav ve Zlíně nikdo kromě občanů a dvou malých měst, neřeší**.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Protože posledních 20 let v České republice prokázalo, že zastupitelé nemají proti koncernům a politikům, kteří jim jdou na ruku šanci cokoli

napravit. Bude to tak, dokud občané nezjistí, co se děje a vrcholoví politici to nezačnou řešit. Na poli informování odvádí obrovský kus práce NFPOV⁵. Za to chci i zde poděkovat.

NFPOV přinesl lidem příležitost se spojit a účinně bránit. Z osobní zkušenosti vím, že začne-li nápravu prosazovat jedinec, pak ho koncern nebo s ním kooperující politici vystaví nátlaku, až se stáhne. Použijí cukr a bič - dostaneš trafiku v orgánech vodárny a budeš mlčet anebo na tebe vykonstruuje žalobu a spustíme mediální kampaň. Název tvé obce se na černé listině posune do pozic, kdy se bude investovat za 100 let. **Petice podobné útoky eliminuje. Útočit na více než 31 000 lidí je jiná káva než na jedince**. Počet informovaných lidí narůstá. Proto jsme s peticí v senátu a žádáme vás o veřejné projednání petice a nápravu systému správy vody.

Petici jsem podepsal, protože zavedení deseti principů uvedených princů, vede k vrácení selského rozumu do správy vody - **Ten, kdo vše platí má právo, aby systém byl nastaven v jeho zájmu**.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Všechny body petice považuji za důležité. Mám-li vybrat 2-3, které považuji nejdůležitější, stojím před problémem. Nakonec volím symbolicky první a poslední bod.

- **Vytvoření dlouhodobé státní vodárenské koncepce** k zajištění zdrojů vody, bezpečného zásobování obyvatelstva pitnou vodou.
- **Prošetření nemravných nájezdů na vodárny** a odpovědnost pachatelů protiprávní instalace koncernů k naší vodě.

Kdyby Česká republika měla v 90 letech státní vodárenskou koncepci, jakou mají v Izraeli, neřešili bychom stávající neutěšený stav. Je třeba ji vytvořit. Neexistuje-li, státní úředníci klidně hlasují v rozporu

s pověřením FNM⁶ pro pochybné smlouvy s koncerny, a tím stát a obce připraví o stamiliónové zdroje financování investic, které se stávají zdrojem ziskem koncernů⁷.

Usnesení soudů potvrdilo protiprávní instalaci Veolie k monopolu vody. Vedení městské vodárny a města Zlín realizovalo, krylo a kryje protiprávní stav. Rozsudky nikdo neřeší, tunel jede dál. Nechávací se promlčet škody v řádu stovek miliónů korun. Pro regiony, kde se udál nekalý proces jako ve Zlíně - platí slova soudce z pořadu REPORTÉŘI ČT - Boj o vodu:

„Veškerá faktická moc je v rukou nadnárodních korporací nebo finančních skupin a všechno ostatní je stále trapnější hra“⁹

- Soudce Krajského soudu v Brně - Judr. M. Weinštuk

Náprava přichází - zespodu. Koncerny pozice dobyté často nelegálně dobrovolně neopustí. Ale pokud na nich zůstanou (v jakékoliv podobě), pak si vždy najdou způsob, jak na občanech vydělat, bez ohledu na negativní dopady na cenu vody, dotace a stav infrastruktury.

Stojí před námi mnohamiliardové investice v rámci řešení sucha, zadržování vody i obnovy infrastruktury, není žádný důvod, abychom je stavěli pro koncerny. Pokud nejsme kolonií.

¹ Geneze kauzy i rozsudky veřejně zde - www.pravdaovode.cz/zlin

² Znalecký ústav A&CA Consulting - <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/VAK-Zlin-Znalecky-posudek-992-32-08-Vak-Zlin-Aac.pdf>

³ Vrchní soud v Olomouci - <https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-zlin-11-2-10/>

⁴ Vývoj ceny vody ve Zlíně - <https://pravdaovode.cz/zlin-cena-vody/>

⁵ Data k vodě, vodárnám a kauzám, včetně rozsudků - www.pravdaovode.cz

⁶ Kauza VHS Olomouc - zástupce FNM hlasuje v rozporu s pověřením FNM, pro smlouvy s Veolií <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2016/10/VHS-OI-VH-14.12.01-zastupce-FNM-byl-povereh-ZDRZET-SE-hlasovani-pro-provozni-model-hlasoval-PRO.pdf>

⁷ Zisky z vody a jejich dělení - na základě smluv s koncernem Veolia, <https://pravdaovode.cz/olomouc-zisk/>

⁸ ROZBOR DR 2013 <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2014/12/5.13-ROZBOR-PDR-Zprava-predstavenstva-Vaku-Zlin.pdf>

⁹ REPORTÉŘI ČT 2019 <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1142743803-reporteri-ct/216452801240028/obsah/491096-boj-o-vodu>

Pavel Sekula

„Expertí najdou tisíce důvodů, proč to nejde. Pak jdi
a udělej to!“

- J. A. Baťa

Bydlím ve Zlíně a problematikou vodárenství na Zlínsku se zabývám více než deset let s cílem ukončit protiprávní stav. Dlouhodobě poukazuji na lži a podvody spojené s provozováním vodohospodářské infrastruktury v majetku společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. (dále jen „Vak Zlín“) soukromou firmou. Ve Zlíně provoz vody ovládla protiprávně společnost Moravská vodárenská, a.s., která je součástí soukromé francouzské nadnárodní korporace Veolia.

Předkládám politikům a odborné i laické veřejnosti ekonomické studie a fakta, která dokazují, **jak jsou vodárenské společnosti tunelovány**. Na webu VODA ZLÍNSKU¹ a FB ALIANCE VODA ZLÍNSKU² publikuji aktuality i příklady konkrétních lží, manipulací a podvodů ve věci Vak Zlín.

Za úspěch považuji to, že se nám podařilo Spolek Aliance Voda Zlínsku dostat do povědomí občanů města Zlína a s ním i dostatek relevantních a ověřených informací o tunelování společnosti VaK Zlín i peněženek občanů Zlínska. I přes neskutečný odpor politiků statutárního města Zlína se nám podařilo uspořádat v loňském roce REFERENDUM³ o vodě.

V úspěšném referendu se občané města Zlína jednoznačně vyjádřili pro ukončení provozního modelu s Veolií a pro samostatné hospodaření s vodou bez prostředníků.

Lidé se vyjádřili jednoznačně! Všechny peníze z vodného a stočného musí končit vždy zpátky v obnově a investicích...

Za neúspěch považuji, že se **nedaří najít dostatek představitelů politických stran ve Zlíně, kteří by jednali v zájmu občanů, spotřebitelů vodného a stočného a věnovali se řádně nápravě vodárenství na Zlínsku⁴.** Ukazuje se, že pochopit, že voda je základ úplně všeho a proto nepatří do rukou soukromých firem, je buď „nad jejich síly“, nebo jsou jejich zájmy všemožně jiné.

Stále je zde snaha kritiky umlčet a to i za cenu porušování základních demokratických principů. V loňském roce tak ve Zlíně koaliční politici Pirátů, ANO, ODS, KDU-ČSL a STAN **prosadili do funkcí ve společnosti VaK Zlín osoby spojené s podvody a tunelováním společnosti** i přes flagrantní porušení Jediného řádu Zastupitelstva Zlína.

Samotné statutární město Zlín díky zavedení oddílného provozního modelu s Veolií přišlo a přichází o stovky miliónů korun. Teprve v posledním roce se zdá, že i představitelé rady města, po našich intervencích a úspěšném referendu, mediálně prezentují snahu model provozování zrušit. Bohužel jde o tajná jednání, která se mohou ubírat směrem k podvodu a skončí stejně jako např. Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. **u „přemalovaném“ provozním modelu na model servisní⁵,** kdy finanční toky a dodavatelsko-odběratelské vztahy jsou dál pod přímou kontrolou a vlivem soukromé korporace.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Petici VODA JE ŽIVOT jsem podepsal proto, že považuji za nezbytné, aby **celá problematika vodárenství v ČR byla řešena na nejvyšší úrovni a s pomocí vhodné legislativy.** Není v zájmu občanů, aby byly soukromé korporace **v bezkonkurenčním prostředí** chráněny zákony více než samotní občané!

Jako petent podporuji všechny body petice VODA JE ŽIVOT, ale za nejdůležitější považuji **transformaci stávajících vodáren do podoby veřejně prospěšných společností** a s tím související podmínka, že **voda, infrastruktura, prodej vody a peněžní toky musí být v rukou veřejné správy.**

Ukazuje se totiž, že tam, kde tomu tak není a kde byly do řetězce **zdroj vody-vlastník infrastruktury a poskytovatel služeb-konečný spotřebitel** vložen zprostředkovatel, výrazným způsobem roste cena vody pro obyvatele tak, aby byl zajištěn dostatečný zisk zprostředkovatele, a v rámci cenové kalkulace navíc scházejí finanční prostředky pro obnovu a rozvoj vlastníků infrastruktury.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Obrovským způsobem roste vnitřní dluh vodáren, což bude v budoucnu znamenat další výrazné **zvýšení ceny vodného a stočného** a zároveň **obrovský nápor na státní rozpočet**, přes který se budou uplatňovat různé **dotační tituly**, které však v konečném důsledku budou opět zajišťovat profit hlavně těmto zprostředkovatelům.

Je evidentní, že pokud budou dál finanční prostředky z provozování vodohospodářské infrastruktury plynout místo do její obnovy a rozvoje do kapes soukromých korporací, pak tyto prostředky uhradí výhradně občané České republiky a v odvětví budou dál scházet finance na investice, které bude do systému nalévat stát z dotací.

¹ <http://www.vodazlinsku.cz/cs/>

² <https://www.facebook.com/alinacevodazlinsku>

³ <https://itvs24.cz/zlin/spolek-aliance-voda-zlinsku-chce-dohlednout-na-plneni-referenda>

⁴ <https://youtu.be/2NCapBHho7M>

⁵ <https://pravdaovode.cz/scvak-zisky/>

Michal Špendlík

„Je mou lidskou i občanskou povinností podporovat aktivity směřující k nápravě strategického odvětví – vodárenství.“

V roce 2009 jsem se stal starostou obce Želechovice nad Dřevnicí, která vznikla oddělením od statutárního města Zlín. Součástí majetkového vypořádání byl i akciový podíl ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. (dále jen „VaK Zlín“). Rekonstrukce a rozšíření vodohospodářské infrastruktury je základem rozvoje každé samosprávy. K mému překvapení jsem však zjistil, že všechny projekty spojené s modernizací vodohospodářské infrastruktury jsou díky provoznímu modelu ve VaKu Zlín vyloučeny z čerpání evropských dotací. Začal jsem se zajímat, proč.

V roce 2004 ve Zlíně většina akcionářů vč. Ministerstva zemědělství „schválila“ protiprávně prodej provozní části podniku VaK Zlín koncernu Veolia a pronájem vodohospodářské infrastruktury na dlouhých 30 let. Veolia (Moravská vodárenská, a.s.) získala z VaK Zlín kompletní know-how, zaměstnance, smluvní vztahy k provozování vodovodů a kanalizací na Zlínsku i techniku.

Společnosti VaK Zlín zůstal infrastrukturní majetek v hodnotě přes 10 mld. Kč. Nájemné za tento majetek nedosahuje ani výše, potřebné pro jeho prostou obnovu a dluh se neustále prohlubuje. Veřejný sektor ztratil výkonnou kontrolu nad tržbami, stanovením ceny vodného/stočného a schopnost provozovat svůj vlastní majetek. **Soukromý provozovatel získal exklusivitu v monopolním odvětví. Soudy potvrzují, že se tak stalo protiprávně již od roku 2010¹.** S rodinou jsem v minulých letech navštívil většinu evropských zemí. A jako profesí postižený starosta se vždy zajímám o odpadové hospodářství a nakládání s vodou. Musím říct, že **nikde jsem se nesetkal s tak nedbalým přístupem a nezájmem o vodu u zákonodárců a státních institucí jako v České republice.**

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stal zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Petici jsem podepsal, protože se její premise shodují s mým názorem. Zjistil jsem, že Zlínský VaK nebyl jedinou společností v České republice, kde došlo k podobnému bezprecedentnímu „zprivatizování“ zisků z vody. Proto jsem se začal o vodárenství intenzivně zajímat. Navázal jsem spolupráci se zástupci měst Otrokovic a Fryšták a Ing. Radkem Novotným, kteří **soudně prosazují ukončení protiprávního stavu a vrácení provozování vodáren zpět do rukou měst a obcí.** Přestože v roce 2016 dosáhli soudního rozhodnutí VS Olomouc o zneplatnění inkriminované valné hromady VaK Zlín v bodech, které se týkaly nekalého prodeje provozní části podniku, **společnost VaK Zlín léta nečiní žádné reálné kroky k nápravě.**

Dokonce v roce 2018 **podala žalobu s cílem potvrzení platnosti smluv o prodeji části podniku** a pronájmu infrastruktury, které vycházely z neplatných rozhodnutí valné hromady v roce 2004!

Ve VaK Zlín je sice téměř 50 akcionářů z veřejného sektoru, ale díky velikosti akciových podílů je společnost fakticky ovládána pěti největšími akcionáři (cca 80% hlasovací síly na valných hromadách). **Není v silách měst a obcí, požadujících nápravu, dosáhnout svých cílů, ačkoliv se o to aktivně snaží.**

Po zkušenostech s průběhy valných hromad VaK Zlín, i závěru police, že se nic nezákonného nestalo, přičemž pravomocná stanoviska soudců a realita potvrzují opak, jsem uvítal možnost stát se členem Výboru vlády ČR pro koordinaci regulace oboru vodovodů a kanalizací (dále jen „Výbor VaK“). Nominován jsem byl, jako člen pracovní skupiny pro životní prostředí, Sdružením místních samospráv ČR. **Předpokládal jsem, že Výbor VaK bude pracovat na nápravě situace ve vodárenství s cílem zrušit systém nevýhodný pro stát a jeho občany.**

Za cca 20 let byly z vodárenství v ČR odčerpány desítky miliard Kč ve vyplaceném zisku do zahraničí, velké vodárenské podniky přišly o možnost čerpat dotace z EU a tento dluh se hromadí v infrastrukturním majetku. Namísto tohoto strukturálního problému

se Výbor věnuje více atomizaci odvětví a finanční situaci malých provozovatelů z řad obcí. Řada z nich si pozici malého provozovatele dobrovolně nevybrala. Byla k ní donucena mj. tím, že o jejich zastaralý majetek neměly velké vodárny a později koncernoví provozovatelé zájem, a především protože na obnovu majetku jako samostatní provozovatelé mohli čerpat podporu z fondů soudržnosti EU.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Za 15-20 let provozování vodáren soukromými subjekty se nahromadily a dál hromadí obrovské dluhy v zanedbaném majetku. **Bez zajištění financování obnovy a rozvoje vodohospodářského majetku z tržeb generovaných v odvětví, není systém vodárenství v ČR udržitelný.** Systém by měl zároveň být solidární. **V řadě vodáren končí nájemní smlouvy s koncerny.** Zaznamenávám bohužel úspěšné pokusy o prodloužení penězovodů z našeho vodárenství. Způsob provozování u SČVaK², presentovaný jako převzetí vody do rukou obcí, je pouhá zástěrka, pro lidi se nic k lepšímu nezmění.

V roce 2018 byla i akcionářům VaK Zlín předložena „studie“³ vývoje ve VaKu Zlín, která však nezahrnovala pro obce nejvýhodnější variantu-převzetí a provozování vlastní vodárny. **Důvodem proč VaK Zlín tuto variantu k prověření nezadal, byla údajně již tak vysoká cena studie!?**

„Transformace“ vodáren do servisní podoby nezajistí financování infrastrukturního majetku ve vlastnictví měst a obcí z tržeb za vodné a stočné, ale zajistí pokračování participace soukromého subjektu na finančních tocích ve vodárenství.

Z mého pohledu je třeba učinit zásadní kroky k nápravě českého vodárenství. Finance spotřebitelů musí končit zpět v odvětví, jinak je jen otázkou času, kdy se systém zhroutí a stát jej bude nucen draze sanovat.

¹ <https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-zlin-11-2-10/>

² Severočeských vodovodů a kanalizací, a.s - <https://youtu.be/Q7nBEUUm4BO>

³ <https://www.vakzlin.cz/images/2018/analyza-GTA-2018.pdf>

Mgr. Eva Štauderová

„Je nesmyslné přenechat prodej vody z vlastní studny jinému. Takový obchod bude vždy nevýhodný pro vlastníka studny i pro toho, komu je voda dodávána. A to je princip provozního modelu. Je s podivem, že byl vůbec kdy povolen. Úkolem státu je tomu napříště zabránit a právo na vodu garantovat v zákoně nejvyšší právní síly - v Ústavě.“

V letech 2010 - 2014 jsem byla zastupitelkou Statutárního města Zlína, z toho jeden rok náměstkyní primátora. V mé kompetenci tehdy byla, mimo jiné, také správa majetkových účastí města. Mezi ně patřil podíl ve společnosti Vodárny a kanalizace Zlín, a. s., která od roku 2004 provozuje vodárenství v režimu provozního modelu spadajícího do nadnárodního koncernu Veolia.

Přestože z titulu své funkce jsem tehdy měla nárok na informace o hospodaření společnosti, nedostávalo se mi jich. **Postupem času jsem pochopila, že je to záměr. Je to způsob, jak zastříť skutečný stav a nevýhodnost provozního modelu pro municipalitu a pro odběratele.** Jen s neinformovaným lze totiž manipulovat.

Města anebo jejich vodárny vlastní vodárenskou infrastrukturu, **mají povinnost do ní investovat**, avšak jedinou ziskovou část - prodej vody a inkaso stočného, při provozním nebo smíšeném modelu, svěří třetímu subjektu. Ten přitom městské vodárně platí jen nájem. Výše nájemného je však v hrubém nepoměru k zisku inkasovanému třetím subjektem, který povinnost financovat infrastrukturu nemá.

Proč jsem podepsala petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stala zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Petici VODA JE ŽIVOT jsem podepsala proto, že má smysl.

Problematice vodárenství na úrovni municipalit se věnuji již 12 let. Je vysilující nekonečně kontrolovat a vést k zodpovědnosti jednotlivce, kteří buď z vlastní neschopnosti nebo naopak z vlastního prospěchu, dovolí nadnárodním koncernům ovládat byznys s tak životně důležitou surovinou, jakou je voda. **Poznala jsem na četných případech, že smyslem koncernů je manipulovat s informacemi anebo dokonce záměrně obcházet zákony¹, to vše v zájmu jejich vlastního podnikání, bez ohledu na dopady na veřejné rozpočty a osudy lidí.** Příkladem

takových manipulací s fakty budiž např. dezinformace o tom, že „provozní model“ umožní městské vodárně čerpat dotace z evropské unie. Opak je pravdou, přestože tato informace byla koncernům známá, městům ji nesdělili a zastupitelé byli oklamáni. Bohužel. **Soudní obranu městských vodáren a prosazení neplatnosti provozních modelů paradoxně neprovádí stát, oklamané městské vodárny nebo jejich akcionáři z řad obcí. Už více jak 10 let vede spory jednotlivec - Ing. Radek Novotný. Činí tak ve prospěch občanů a roky na své náklady léta supluje roli všech výše uvedených. Soudy vyhrává.**

Smutný fakt, platný pro celou republiku, který stvrzuje, že následná kontrola fakticky neexistuje a chybná rozhodnutí jsou tak nevratná. A když už soudy po desetiletí začínají rozhodovat o neplatnosti postupů, díky nimž se firmy zahraničních koncernů dostaly k prodeji vody, dokonce je označují za nemravné, a informace o nevýhodnosti provozních a smíšených modelů se mezi veřejností šíří, přicházejí samy koncerny s návrhy změn. Např. tak, že **dlouhodobé smlouvy mohou být zkráceny za cenu tučného odstupného, které se zpravidla rovná zisku, který by koncern jinak stejně inkasoval**, anebo převedením na tzv. servisní model, kde se role, a hlavně zisky koncernů upozadí. Nic z toho není řešením.

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

Každý máme jiné možnosti jak napravit současný stav ve vodárenství. Já, jako občan, mohu přispět jen zkušenostmi, vědomostmi, předáváním informací, vysvětlováním. Senát má však mnohem víc, má zákonodárnou iniciativu, díky které může dojít ke změně Ústavy. Nikdy dříve se občanská iniciativa o vodě nedostala až tak daleko, aby o ní jednali senátoři. Každý z 81 senátorů po sobě může po sobě zanechat nesmazatelnou stopu. Díky vodě může vstoupit do dějin, jako ten kdo jí zachoval pro další generace. **Bez změny Ústavy se však budeme i nadále potýkat s dalšími smutnými příklady změn „jen na oko“, jako tomu bylo například v roce 2019 u Severočeské servisní a. s.** Na první pohled se zdá, že zisk bude

dostávat majoritní vlastník, tedy městská vodárna, avšak ze stanov je zřejmé, že zisky se dělí jiným způsobem odlišným od velikosti podílů. Úprava ve stanovách zaručuje Veolii, vlastníci 25 % ve společnosti Severočeská servisní a. s., pevný podíl na zisku². Za rok 2019 bylo mezi akcionáře rozděleno celkem 85 mil. Kč, z toho 44 mil. Kč připadlo Veolii a ve zbytku městské vodárně³. **Tedy žádné dělení zisku 75 % města a 25 % koncern.** Uvádím to jako příklad toho, aby bylo zřejmé, že **koncerny jsou velmi kreativní ve vymýšlení změn, které budou veřejnosti vydávány jako dobrodiní.** Koncern nikdy dobrovolně neopustí své zlaté vejce. **Vždy vymyslí způsob, jak si přijít ke svým ziskům z prodeje vody.** To vše se, bohužel, děje za pomoci zastupitelů schvalujících takové změny. Uvedené se dělo a dít bude, lhostejno, kdo v čele radnic stojí. A právě takovým excesům je potřeba zamezit.

Jediná cesta je, dle mých zkušeností a přesvědčení, v garanci zásad, že „voda není zboží“ a s tím související deklarace veřejné služby prodeje vody (body 3 a 6 petice) v Ústavě. Uvedené zajistí státu nejen dostatek prostředků na opravy, obnovu, výstavbu, ale i ochranu vodárenské infrastruktury. Právě v tomto zákoně nejvyšší právní síly, by měl být generální zákaz, který nebude možné obejít.

V Ústavě musí být zakotvena triáda povinností (i) vodárny jako veřejně prospěšné společnosti, (ii) infrastruktura ve vlastnictví veřejné správy, (iii) peněžní toky z vody v rukou veřejné správy. Pokud by se do Ústavy dostala jen některá z těchto povinností, nebyl by systém funkční, protože by buď dával jen povinnosti ve vztahu k infrastruktuře nebo naopak jen zisky bez ochrany provozování.

Závěrem poznámka k důležitosti prosazení bodů petice. Mnozí z nás si ani neuvědomujeme, že **voda se už na několika místech světa stala prostředkem ekonomického, politického nebo dokonce vojenského nátlaku.** Nemusí zrovna nastupovat konvenční zbraně k dosažení vlastních cílů. Stačí k tomu přístup k vodě. O důvod více, aby hospodaření s vodou bylo pevně zakotveno v Ústavě.

¹ viz rozsudek Krajského soudu v Brně, č. j. 9/50 Cm 53/2004 - 754 ze dne 11. 2. 2010, dostupný na <https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-zlin-11-2-10/>

² čl. 5 stanov Severočeské servisní a. s. dostupné na www.justice.cz, jako listina B 2659/SL23/KSUL

³ Zápis z valné hromady Severočeské servisní a. s. ze dne 23. 6. 2020, str. 5, dostupné na www.justice.cz, jako listina B 2659/SL19/KSUL

Ing. Alena Vitásková

„Nebojím se nekompromisně hájit zájmy této země a jejich občanů, stejně jako jejich základní práva a svobody.“

Jsem matka syna, babička dvou vnoučat, vystudovala jsem ČVUT v Brně. Více než čtyřicet let jsem pracovala v plynárenství, energetice, teplárenství, v síťovém odvětví, a to na různých pozicích, od těch nejnižších, po ty nejvyšší manažerské funkce. Dne 20. července 2011 jsem byla vládou premiéra Petra Nečase jmenována předsedkyní Energetického regulačního úřadu na funkční období 6 let. Při nástupu do funkce byla jednou z hlavních oblastí, na které jsem se soustředila vytvoření rovných podmínek pro všechny účastníky energetického trhu, ochrana spotřebitelů se stala prioritou.

V pozici šéfky ERÚ jsem odhalila tunelování veřejných financí „nestandardně vysokými dotacemi na podporu obnovitelných zdrojů - fotovoltaických elektráren“ a další připravované rozsáhlé zneužití veřejné podpory jsem zastavila.

Pod mým vedením připravoval ERÚ pravidla i pro regulaci dalšího síťového odvětví - vodárenství, kde tento systém byl již mnoho let zaveden v ostatních zemích EU.

Svým jednáním jsem se stala nepohodlná politickým oligarchům i koncernům. Jako jeden z nejvyšších státních úředníků jsme se proto, s některými spolupracovníky, stali terčem vyhrožování, vykonstruovaných trestních stíhání, která se vlekla osm let. Všechny tyto žalobní útoky končily zprošťujícími rozsudky (skutek nebyl trestným činem).

Jejich autorům šlo o to, dostat nás pod tlak a přimět k rezignaci, o což se dále vláda Bohuslava Sobotky pokoušela za použití dalších nezákonných prostředků. Pro tento cíl jsou léta trvající „soudní“ tahanice a ochota některých soudců kooperovat s politicko-oligarchickými skupinami ideální prostředek.

Mou zkušenost s českou justicí (ovlivňující pro Českou republiku dvě zásadní strategická odvětví - energetiku a vodárenství, vymahatelnost práva a spravedlnosti) jsem využila při založení Institutu Aleny

¹ <http://www.institut-av.eu>

² <https://manifestiav.cz/>

Vitáskové z. s.¹ (Ochrana a podpora základních lidských práv a svobod) a dále Manifestu IAV² - občanů poškozených státem.

Proč jsem podepsal petici VODA JE ŽIVOT? Proč jsem se stala zástupcem petentů, kteří prosazují vrácení zájmu lidí do správy vody?

Protože souhlasím s vizí, kterou má a vysvětluje Nadační fond PRAVDA O VODĚ a jeho zakladatelé. Vše kolem vody vždy nakonec zaplatí lidé, proto mají lidé právo, aby jim voda byla dodávána jako služba a ne jako zdroj zisků soukromých firem. Finance, které lidé za vodu zaplatí, musí končit zpět v odvětví v řešení sucha a dodání čisté vody a ne v cizině

Voda je život, je to dar, ne zboží!

Protože souhlasím s názorem Alberta Einsteina - „*Svět nebude zničen těmi, kteří páchají zlo, ale těmi, kteří se na ně dívají, aniž by něco udělali.*“

Pod peticí je dnes podepsáno více než 31.000 lidí, kteří se těm, co páchají zlo, postavili a jako jediní v ČR reálně vodu, vodárny, sebe a Českou republiku brání. Bráníme vodu pro naše děti, vnuky, bráníme život v naší zemi.

Vodárenství je pro stát strategické odvětví a věřím, že nikdo ze zákonodárců o tom nepochybuje.

Má osobní zkušenost s tím, co se dělo kolem snahy rozumných lidí prosadit centrální regulaci vodárenství pod ERÚ, (v dnešním nefunkčním systému není samo-spásná, ale je to krok správným směrem), který by alespoň z části eliminoval nekalé praktiky „politických-oligarchů“, kteří s koncerny na stávajícím systému parazitují.

V některých, již prokázaných kauzách soudy potvrdily, že koncerny spolu s politiky nedodrží zákony, případně je obcházejí. Stávající

Co chci sdělit senátorům, společnosti a zástupcům médií?

korupční prostředí funguje z velké části právě díky tomu, že za, pro stát strategické odvětví, neexistuje v ČR apolitická - kontrolní instituce, která odvětví řídí a má za něj faktickou i právní odpovědnost.

Doporučuji každému, nejen senátorům, aby se seznámili s principy provozních/servisních modelů i s tím, že byly realizovány často protiprávně. Seznámíte se tak s důkazy prokazujícími páchaní rozsáhlého protiprávního jednání jak z pohledu obchodního a trestního práva, tak z pohledu eliminace hospodářské soutěže.

Z 10 principů petice, které se vzájemně prolínají a doplňují, chci ze své dlouholeté zkušenosti s řízením ERÚ a vším, co kolem toho probíhalo vyzdvihnout nutnost komplexní změny systému. Musí dojít k úpravě zákonů, zrušení stávajícího mnohdy protiprávního prostředí a eliminaci politických-oligarchů ve vodárenském odvětví.

- Vytvoření dlouhodobé státní vodárenské koncepce k zajištění zdrojů vody, bezpečného zásobování obyvatelstva pitnou vodou.
- Garanci, že prodej vody má podobu a charakter veřejné služby.

- Voda, infrastruktura, prodej vody a peněžní toky z vody musí být v rukou veřejné správy.

To je ve prospěch občanů, vody i státu.

¹ <http://www.institut-av.eu/>

² <https://manifestavi.cz/>

**Jakou reakci po našich
zkušenostech očekáváme
od osob, které na stávajícím
systému profitují, nebo jsou
za něj odpovědny**

O tom, co se **skutečně** ve vodárenství děje se v senátu zatím nejednalo a neví o tom ani zástupci médií a tím pádem ani veřejnost. **Je logické, že se osoby odpovědné za současný stav otevření tohoto tématu v senátu obávají.**

Nepochybujeme, že se pokusí ovlivnit projednávání petice, např. omezením objemu předaných informací senátorům, zpochybněním obsahu a smyslu petice, zlehčením závažnosti tématu příměrem k poměrům obvyklosti a v neposlední řadě snahou i očernit a zastrašit zástupce petentů. Očekáváme, že proběhnou pokusy projednat petici formálně, bez účasti veřejnosti a médií, s maximálním počtem zástupců koncernů a s nimi kooperujících osob a s minimálním počtem zástupců petentů.

Předpokládáme, že osoby léta kooperující s koncerny budou tvrdit:

- Petice je zbytečná, vše je vyřešeno nebo je v řešení. Vše kontrolujeme, regulujeme, máme benchmarking - statistiky a ministerstva vše řídí.
- Je třeba udělat tlustou čáru za minulostí a dívejme se dopředu.
- Máme návrh ústavního zákona, který vše řeší. **Jde přitom o další past na peněženky daňových poplatníků a veřejné rozpočty.**

Předpokládáme, že přijdou pokusy odvést od petice a důkazů pozornost. Nejprve bude zlehčována, poté na její obsah budou útočit nebo přijde zpochybnování důvěryhodnosti a odbornosti zástupců petentů. Jako v minulosti přijdou i útoky na zástupce petentů s cílem je zastrašit nebo alespoň „zaměstnat“ časově, psychicky a finančně.

S tím vším už máme zkušenosti. Zažili jsme to na vlastní kůži:

- Očerňující články a prohlášení.

- Lživé označování za osoby, které chtějí znárodnění vodáren.
- Žalobní útoky ve stylu A strategic lawsuit against public participation (SLAPP).
- Lze počítat, že se zopakuje vyhrožování, fyzické napadení i korupční nabídky.
- Manipulativní analýzy.

Obhajoba provozního modelu vodárenskými sdruženími, které vedou zástupci koncernů.

Petice je prostředek, kterým se obrací občané na politickou reprezentaci s výzvou, aby věnovala pozornost otázkám, které jsou důležité pro celou společnost.

Přes 30 000 občanů zastává názor, že zajišťování dodávek pitné vody a čištění odpadních vod by se mělo realizovat bez prostředníků – zahraničních ale i českých soukromých společností. Občané, kteří petici podepsali, jsou přesvědčeni, že finance placené za dodávku a čištění vody by měly být reinvestovány ve vodárenství a neměly by končit na účtech soukromých firem.

Petenti žádají Senát ČR, aby zodpovědně zvážil předkládané argumenty a zasadil se o nápravu. Kritizované poměry mají své kořeny v minulosti. Nespadly z nebe. Dosud žije většina politiků na všech úrovních, kteří jsou za nynější stav zodpovědní. Jde o politiky komunální, poslance i ministry.

Ryba smrdí od hlavy. Politici a lidé na Ministerstvu zemědělství (MZe) v 90 letech min. století, **rozbili systém cca 12 státních krajských vodáren na malé okresní vodárny** poté, co se infrastruktura a její provoz ocitl bezúplatně v majetku obcí. Vzniklé akciové společnosti byly pod kuratelou státu, resp. **MZe, které mělo dohled nad vlastnictvím**

a provozováním infrastruktury každé z nich. Následný vývoj ukazuje, že stát ve vodárenství jedná obdobně, jako v kauzách „Lehké topné oleje“¹.

Aby zůstal zachován rozhodující vliv veřejného sektoru na vlastnictví a provozování infrastruktury (prodej vody), zřídil stát dva mechanismy.

1. V nových vodárnách vlastnila města přibližně 90 % podíl akcií a stanovy okresních vodáren omezily převoditelnost těchto akcií pouze mezi městy².
2. Fond národního majetku vlastnil v okresních vodárnách tzv. zlatou akcii, **kteřá měla být další zárukou zachování veřejného zájmu a státu v okresních vodárenských společnostech.** Řádný výkon práv zlaté akcie umožňoval hájit zákonnost a veřejný zájem i proti vůli nezodpovědných komunálních politiků.

Hlasovací práva k zlaté akcií vykonávalo MZe. Naprosto proti zájmům státu a občanů MZe hlasovalo pro přijetí tzv. provozních modelů³. Přitom **neudělalo žádnou analýzu, z níž by vyplývalo, že jde o rozhodnutí, výhodné pro stát a jeho občany**⁴. MZE jsme přitom předem upozornili, že okresní vodárny protiprávně ovládá koncern. MZE tudíž vědělo, že v nich pro sebe nastavuje tzv. provozní model.

Státní zástupce o tom, co znamená uzavření smluv o prodeji provozní části podniku a o nájmu a provozování řekl⁵:

„Uskutečněný prodej měl na ekonomiku a provoz společnosti negativní dopady a v podstatě znamenal ekonomickou likvidaci společnosti. Z ekonomického hlediska, byl prodej výdělečné části podniku Vodovody a kanalizace Prostějov, zcela pro společnost nevýhodný.“

Ministerstvo zemědělství tedy vědělo, že městské vodárny provozními smlouvami přijdou o jediný ziskový předmět podnikání i o miliardy z dotací z EU. Současně vědělo, že to budou právě městské vodárny, na nichž zůstane povinnost dál financovat investice⁶ do

infrastruktury. Přesto hlasovalo pro uzavření těchto pochybných smluv a nezabránilo porušování zákonů České republiky, např. přes soudy.

Ministerstvo zemědělství je proto plně odpovědné za stávající stav:

- **Za rozbití struktury 12 velkých krajských vodáren** zajišťujících prodej vody a rozvoj vlastní infrastruktury. Díky MZe máme dnes v ČR více než 2.500 prodejců vody a přes 6.500 vlastníků infrastruktury.
- Za akceptaci toho, že **řadu městských vodáren protiprávně ovládl koncern**, který pak s kooperujícími komunálními politiky a s lidmi z vedení okresních vodáren, provedl svou instalaci do pozice prodejce vody a lidé z městských vodáren jsou dnes ředitelé koncernů.
- **Za hlasování svých lidí na valných hromadách vodáren pro provozní tunely**, kdy jako zástupci FNM s právem veta hlasovali PRO, i když věděli, že byly předloženy evidentní lži.
- **Za krytí hlasování svých zástupců PRO smlouvy s koncerny v rozporu s pověřením FNM**, kdy se měl zástupce Mze zdržet hlasování - tunely městských vodáren by nebyly realizovány.
- **Za hlasování PRO provozní modely bez analýz** výhodnosti modelu pro stát, obce a občany.
- Za to, že regiony přišly o dotace z EU na obnovu infrastruktury, kdy EU předem upozornila, že nedovolí zneužití financí daňových poplatníků EU k financování zisků koncernů.
- **Za zneužívání peněz daňových poplatníků ČR.** MZe dnes dotuje vodárenskou infrastrukturu ze státního i svého rozpočtu v regionech, kde právě z důvodu zneužití peněz daňových poplatníků, odmítla EU dotace poskytnout - **př. Kladno.**
- **MZE a politická reprezentace ví o protiprávním ovládnutí městských vodáren. Ví, že 20 let zisky z vody tečou do zahraničí. Přesto se neobrátilo na soudy, aby prosadilo dodržování zákonů ČR.**

Konstatujeme tudíž, že Mze nebrání zájmy občanů v tomto, pro stát strategickém, odvětví. Znalost odpovědí na otázky plynoucí z výše uvedeného a prosazení nápravy vzniklého stavu a znemožnění jeho opakování, koncernům a pro ně pracujícím zástupcům veřejné sféry, nevyhovuje.

1 Krvavé oleje <https://youtu.be/Qv9ledM2lXM>

2 Stanovy vodáren - <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/01-standovy-Vak-Zlin-2001-osdt-13-omezeni-prevoditelnosti-akcii-a-prav.jpg>

3 Co je to provozní model? <https://pravdaovode.cz/co-je-to-provozni-model/>

4 <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/25.3.11-IV-odoved-mze-nemama-analyzy.pdf>

5 Kauza vytunelovaného Vak Prostějov <https://pravdaovode.cz/ksb-prostejov-sz-23-1-20/>

6 <https://youtu.be/OHXxsbJ7lhw>

7 Vrchní soud Olomouc a kauza protiprávního jednání Vak Zlín <https://pravdaovode.cz/rozsudek-vsol-zlin-22-11-16/>

8 Ředitel Vaku Zlín, spoluzodpovědný za protiprávní dění, se po uzavření pochybných smluv, stal generální ředitel Veolie. <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/25.3.11-IV-odoved-mze-nemama-analyzy.pdf>

9 Odpověď Mze na otázku, na základě čeho jste hlasovali pro provozní modely vodáren? <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/25.3.11-IV-odoved-mze-nemama-analyzy.pdf>

10 <https://pravdaovode.cz/wp-content/uploads/2021/01/24.3.11-04-Veolie-oznamuje-ze-pripravuje-tunel-VKM-a-Vak-Zlin-a-slibuje-dotace.pdf>

11 4 x jsme uspěli u ústavního soudu. ÚS popsal dle našeho názoru jednání, které ministryně spravedlnosti Marie Benešová označila za praktiky justiční mafie - <https://pravdaovode.cz/rozsudek-us-zlin-16-5-2017/>

12 Kauzy - PVK, SMVAK, Vak Prostějov, VKM, Vak Zlín a VHS Olomouc jsou toho jasným důkazem.

EKONOMIKA

Ve vodárenství schází miliardy a přitom miliardy z toho, co lidé platí v ceně vody, končí v cizině.

Ceny vody - Moravská vodárenská, a.s. Zlín

Rok	Vodné	Stočné	Celkem	DPH	Růst	Inflace	Slibovaný růst ceny vody obcím o inflaci
	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]				
2021	45,62	44,85	90,47	10 %	4,07 %		0,00
2020	43,88	43,05	86,93	10 %	-0,87 %		46,32
2020	45,87	45,01	90,88	15 %	3,64 %		46,32
2019	44,40	43,29	87,69	15 %	2,31 %	2,80 %	45,06
2018	43,40	42,31	85,71	15 %	-1,15 %	2,10 %	44,14
2017	43,90	42,81	86,71	15 %	0,29 %	2,50 %	43,06
2016	43,77	42,69	86,46	15 %	0,39 %	0,70 %	42,76
2015	43,60	42,52	86,12	15 %	0,50 %	0,30 %	42,63
2014	43,38	42,31	85,69	15 %	2,00 %	0,40 %	42,46
2013	42,53	41,48	84,01	15 %	0,88 %	1,40 %	41,88
2012	42,16	41,12	83,28	14 %	13,85 %	3,30 %	40,54
2011	38,47	34,68	73,15	10 %	2,80 %	1,90 %	39,78
2010	37,26	33,90	71,16	10 %	13,01 %	1,50 %	39,19
2009	33,59	29,38	62,97	9 %	9,90 %	1,00 %	38,81
2008	30,60	26,70	57,30	9 %	13,85 %	6,30 %	36,51
2007	26,85	23,48	50,33	5 %	12,92 %	2,80 %	35,51
2006	23,78	20,79	44,57	5 %	5,92 %	2,50 %	34,65
2005	22,00	20,08	42,08	5 %	6,53 %	1,90 %	34,00
2004	20,30	19,20	39,50	5 %	5,90 %	2,80 %	33,07

Ceny vody - Pražské vodovody a kanalizace, a.s.

Rok	Vodné	Stočné	Celkem	DPH	Růst	Inflace	Slibovaný růst ceny vody obcím o inflaci
	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]				
2021	54,77	46,82	101,59	10 %	7,97 %		0,00
2020	50,92	43,17	94,09	10 %	4,94 %		40,66
2020	50,92	43,17	94,09	15 %	4,94 %		40,66
2019	48,96	40,70	89,66	15 %	2,60 %	2,80 %	39,56
2018	48,30	39,09	87,39	15 %	2,31 %	2,10 %	38,74
2017	46,43	38,99	85,42	15 %	8,13 %	2,50 %	37,80
2016	44,14	34,86	79,00	15 %	1,73 %	0,70 %	37,53
2015	44,72	32,94	77,66	15 %	2,40 %	0,30 %	37,42
2014	43,84	32,00	75,84	15 %	2,00 %	0,40 %	37,27
2013	43,02	31,33	74,35	15 %	12,06 %	1,40 %	36,76
2012	38,05	28,30	66,35	14 %	9,87 %	3,30 %	35,58
2011	34,39	26,00	60,39	10 %	6,87 %	1,90 %	34,92
2010	30,63	25,88	56,51	10 %	2,52 %	1,50 %	34,40
2009	30,04	25,08	55,12	9 %	3,98 %	1,00 %	34,06
2008	28,54	24,47	53,01	9 %	6,72 %	6,30 %	32,05
2007	26,74	22,93	49,67	5 %	11,97 %	2,80 %	31,17
2006	23,51	20,85	44,36	5 %	3,77 %	2,50 %	30,41
2005	22,79	19,96	42,75	5 %	3,19 %	1,90 %	29,85
2004	21,95	19,48	41,43	5 %	7,42 %	2,80 %	29,03
2003	20,72	17,85	38,57	5 %	2,12 %	0,10 %	29,00
2002	20,65	17,12	37,77	5 %	7,61 %	1,80 %	28,49
2001	19,77	15,33	35,10	5 %	7,57 %	4,70 %	27,21
2000	18,64	13,99	32,63	5 %	8,95 %	3,90 %	0,00

Ceny vody - Moravská vodárenská, a.s. Olomouc

Rok	Vodné	Stočné	Celkem	DPH	Růst	Inflace	Slibovaný růst ceny vody obcím o inflaci
	[Kč / m3]	[Kč / m3]	[Kč / m3]				
2021	40,63	48,55	89,18	10 %	7,15 %		0,00
2020	38,50	44,73	83,23	10 %	-2,09 %		51,30
2020	40,25	46,76	87,01	15 %	2,35 %		51,30
2019	39,62	45,39	85,01	15 %	2,09 %	2,80 %	49,90
2018	38,40	44,87	83,27	15 %	-0,01 %	2,10 %	48,88
2017	39,15	44,13	83,28	15 %	-1,12 %	2,50 %	47,68
2016	39,78	44,44	84,22	15 %	2,36 %	0,70 %	47,35
2015	38,81	43,47	82,28	15 %	2,52 %	0,30 %	47,21
2014	37,69	42,57	80,26	15 %	2,20 %	0,40 %	47,02
2013	36,59	41,94	78,53	15 %	3,77 %	1,40 %	46,37
2012	35,34	40,34	75,68	14 %	7,26 %	3,30 %	44,89
2011	32,71	37,85	70,56	10 %	5,61 %	1,90 %	44,05
2010	32,16	34,65	66,81	10 %	6,39 %	1,50 %	43,40
2009	31,08	31,72	62,80	9 %	8,44 %	1,00 %	42,97
2008	28,78	29,13	57,91	9 %	10,24 %	6,30 %	40,43
2007	26,10	26,43	52,53	5 %	5,21 %	2,80 %	39,33
2006	24,81	31,72	49,93	5 %	6,73 %	2,50 %	38,37
2005	23,92	22,86	46,78	5 %	1,41 %	1,90 %	37,65
2004	22,83	23,30	46,13	5 %	14,04 %	2,80 %	36,63
2003	20,93	19,52	40,45	5 %	7,92 %	0,10 %	36,59
2002	19,31	18,17	37,48	5 %	8,01 %	1,80 %	35,94
2001	17,45	17,25	34,70	5 %	5,02 %	4,70 %	34,33
2000	16,54	16,50	33,04	5 %		3,90 %	0,00

Ceny vody - Moravská vodárenská, a.s. Prostějov

Rok	Vodné	Stočné	Celkem	DPH	Růst	Inflace	Slibovaný růst ceny vody obcím o inflaci
	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]	[Kč / m ³]				
2021	48,05	47,89	95,94	10 %	7,18 %		0
2020	44,83	44,68	89,51	10 %	-0,20 %		60,26
2020	46,86	46,71	93,57	15 %	4,33 %		60,26
2019	45,52	44,17	89,69	15 %	4,00 %	2,80 %	58,61
2018	44,74	41,5	86,24	15 %	0,00 %	2,10 %	57,41
2017	44,74	41,5	86,24	15 %	2,30 %	2,50 %	56,01
2016	43,73	40,57	84,3	15 %	2,99 %	0,70 %	55,62
2015	42,46	39,39	81,85	15 %	4,81 %	0,30 %	55,45
2014	40,51	37,58	78,09	15 %	2,99 %	0,40 %	55,23
2013	39,33	36,49	75,82	15 %	3,69 %	1,40 %	54,47
2012	37,93	35,19	73,12	14 %	11,94 %	3,30 %	52,73
2011	35,8	29,52	65,32	10 %	6,99 %	1,90 %	51,75
2010	33,46	27,59	61,05	10 %	3,13 %	1,50 %	50,98
2009	32,45	26,75	59,2	9 %	7,52 %	1,00 %	50,48
2008	30,18	24,88	55,06	9 %	14,18 %	6,30 %	47,48
2007	26,43	21,79	48,22	5 %	3,72 %	2,80 %	46,19
2006	25,37	21,12	46,49	5 %	4,14 %	2,50 %	45,06

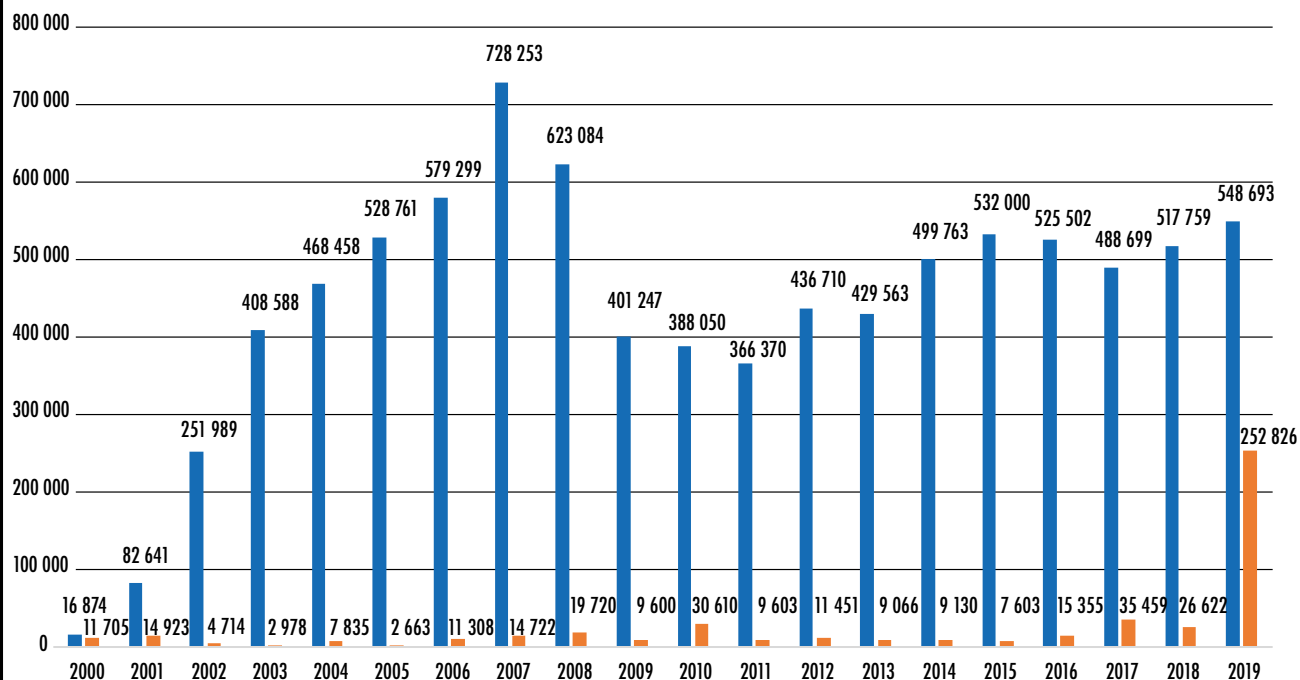
Slib inflačního růstu ceny vody ve Zlíně není dodržován.

Voda ve Zlíně v rukou Veolie je od roku 2008 suveréně nejdražší ve Zlínském kraji

Rok	Zlín	Vsetín	Uherské Hradiště	Kroměříž	pořadí Zlína v kraji	prodejce
	VEOLIE	města	města	města	VEOLIE	
2021	90,47	87,23	84,70	83,27	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2020	86,93	84,48	81,62	79,57	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2020	90,88	88,32	85,33	83,19	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2019	87,69	84,87	81,65	79,93	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2018	85,71	80,73	78,54	76,86	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2017	86,71	79,47	75,90	74,91	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2016	86,46	79,47	74,98	73,44	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2015	86,12	77,17	73,14	71,88	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2014	85,69	75,67	72,15	69,62	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2013	84,01	74,27	71,41	67,42	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2012	83,28	72,28	69,25	64,77	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2011	73,15	65,78	65,45	61,30	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2010	71,16	59,73	62,04	60,10	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2009	62,97	55,92	58,53	58,10	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2008	57,30	52,97	55,70	52,80	NEJDRAŽŠÍ	Veolie
2007	50,33	48,60	51,20	45,95	2.	Veolie
2006	44,57	43,05	48,72	43,37	2.	Veolie
2005	42,08	40,64	46,30	43,31	3.	Veolie

Dělení zisků z vody v Praze

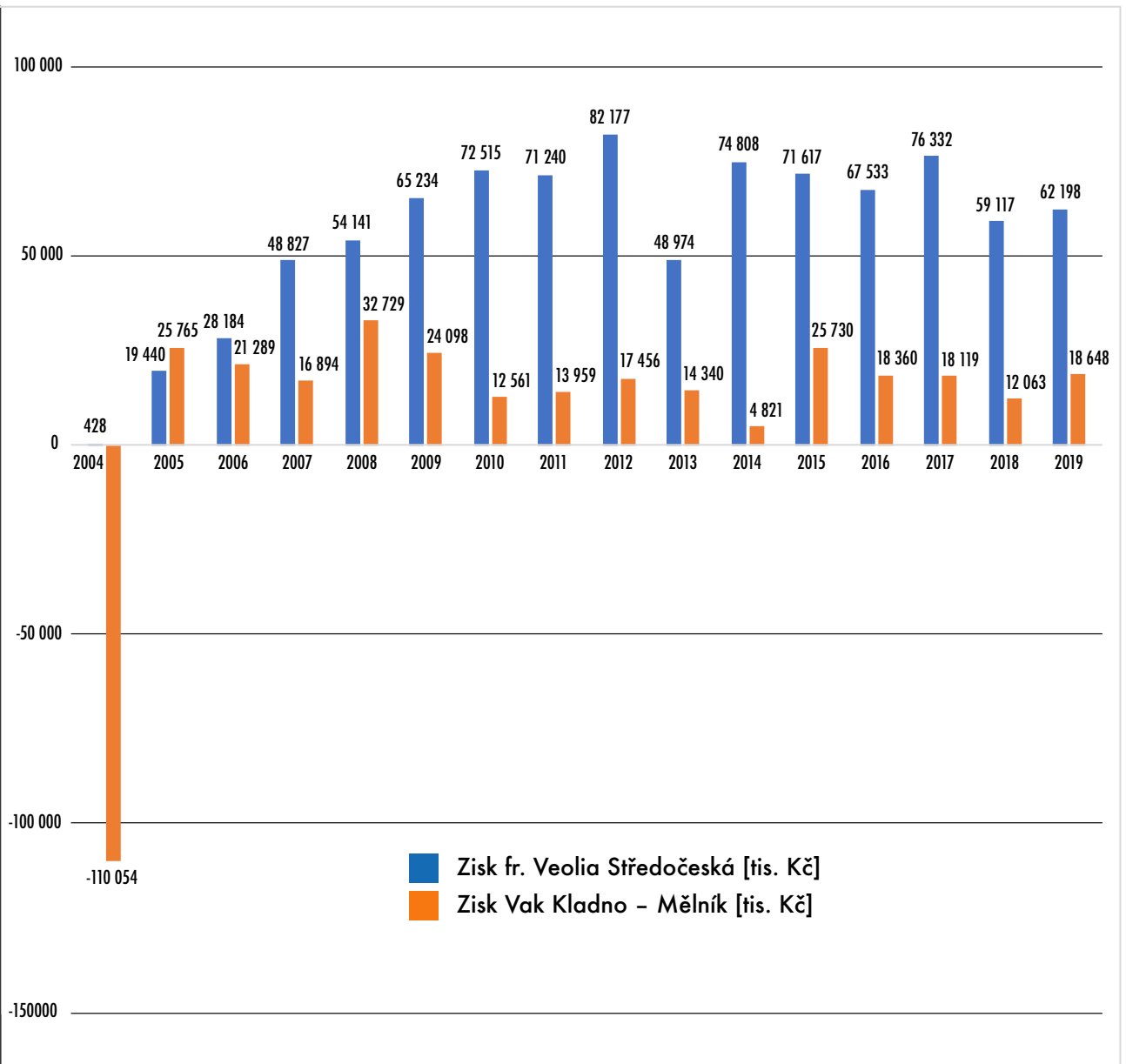
Rok	Zisk fr. Veolia Pražské vodovody a kanalizace [tis. Kč]	Zisk město Praha - Pražská vodohospodářská společnost [tis. Kč]
	prodejce vody	vlastní a financuje obnovu trubek
2000	16 874	11 705
2001	82 641	14 923
2002	251 989	4 714
2003	408 588	2 978
2004	468 458	7 835
2005	528 761	2 663
2006	579 299	11 308
2007	728 253	14 722
2008	623 084	19 720
2009	401 247	9 600
2010	388 050	30 610
2011	366 370	9 603
2012	436 710	11 451
2013	429 563	9 066
2014	499 763	9 130
2015	532 000	7 603
2016	525 502	15 355
2017	488 699	35 459
2018	517 759	26 622
2019	548 693	252 826
SUMA	8 805 429	496 188

■ Zisk fr. Veolia Pražské vodovody a kanalizace [tis. Kč]
■ Zisk město Praha - Pražská vodohospodářská společnost [tis. Kč]

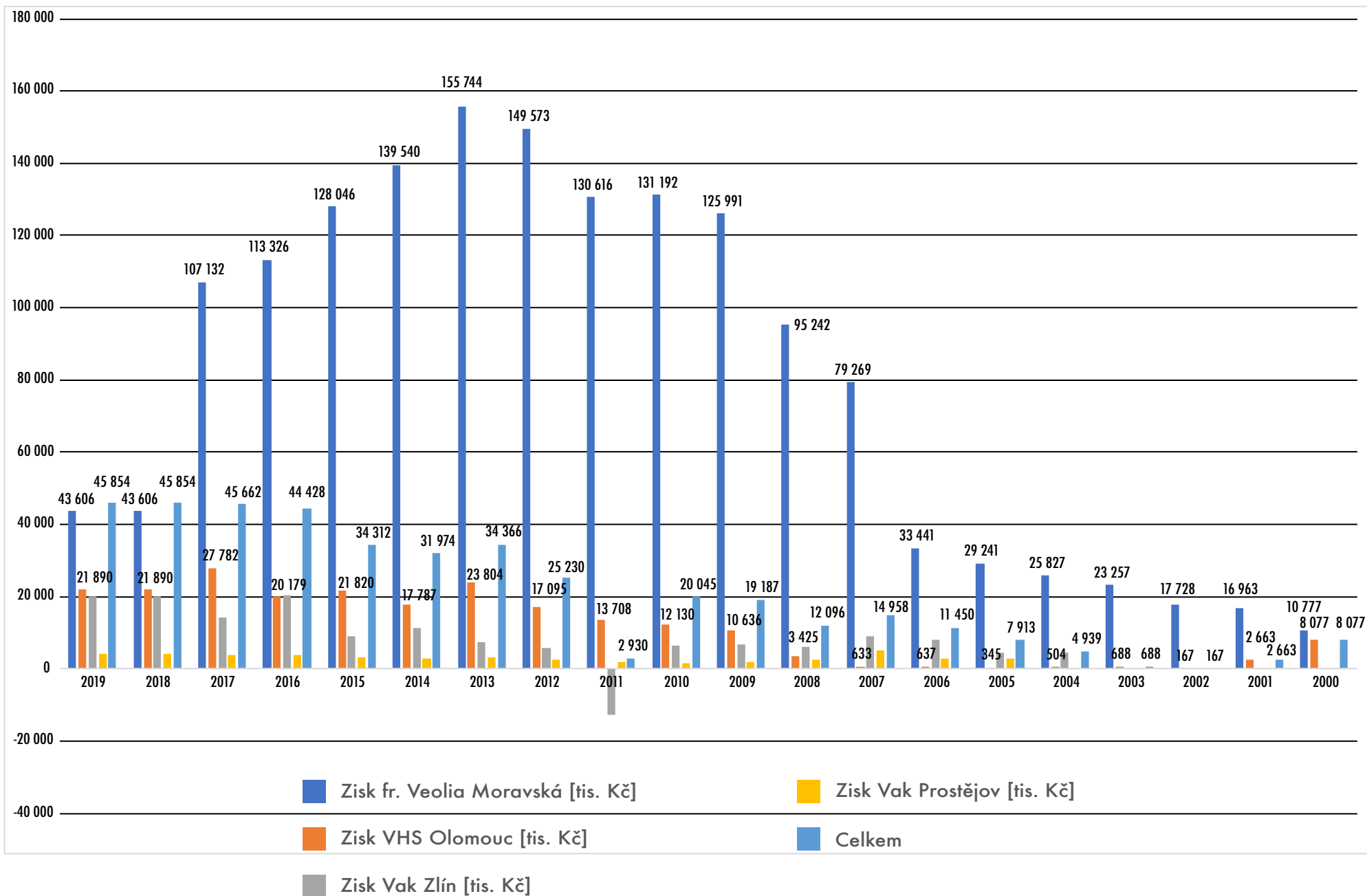
Dělení zisků z vody Kladno

Rok	Zisk fr. Veolia Středočeská [tis. Kč]	Zisk Vak Kladno - Mělník [tis. Kč]
	prodejce vody	vlastní a financuje obnovu trubek
2004	428	-110 054
2005	19 440	25 765
2006	28 184	21 289
2007	48 827	16 894
2008	54 141	32 729
2009	65 234	24 098
2010	72 515	12 561
2011	71 240	13 959
2012	82 177	17 456
2013	48 974	14 340
2014	74 808	4 821
2015	71 617	25 730
2016	67 533	18 360
2017	76 332	18 119
2018	59 117	12 063
2019	62 198	18 648
SUMA	902 765	166 778

Dělení zisků z vody Olomouc, Prostějov, Zlín

Rok	Zisk fr. Veolia Moravská [tis. Kč]	Zisk VHS Olomouc [tis. Kč]	Zisk Vak Zlín [tis. Kč]	Zisk Vak Prostějov [tis. Kč]	Celkem
	prodejce vody	vlastníci trubek, kteří financují jejich obnovu			
2018	43 606	21 890	19 905	4 059	45 854
2017	107 132	27 782	14 068	3 812	45 662
2016	113 326	20 179	20 437	3 812	44 428
2015	128 046	21 820	9 149	3 343	34 312
2014	139 540	17 787	11 167	3 020	31 974
2013	155 744	23 804	7 304	3 258	34 366
2012	149 573	17 095	5 732	2 403	25 230
2011	130 616	13 708	-12 623	1 845	2 930
2010	131 192	12 130	6 435	1 480	20 045
2009	125 991	10 636	6 748	1 803	19 187
2008	952 42	3 425	6 153	2 518	12 096
2007	79 269	633	9 123	5 202	14 958
2006	33 441	637	8 039	2 774	11 450
2005	29 241	345	4 624	2 944	7 913
2004	25 827	504	4 435	0	4 939
2003	23 257	688	0	0	688
2002	17 728	167	0	0	167
2001	16 963	2 663	0	0	2 663
2000	10 777	8 077	0	0	8 077
SUMA	1 600 117				412 793

PRÁVO

Rozsudky soudů potvrzují, že koncerny často ovládly prodej vody díky protiprávnímu jednání, za které nesou konkrétní lidé odpovědnost. Dodržování zákonů je základ pro fungování demokratické společnosti.

Kauza VaK Zlín, a.s.

Usnesení KS Brno z 11. 2. 2010

číslo jednací 9/50 Cm 53/2004-754

I.

Soud vyslovuje neplatnost usnesení mimořádné valné hromady účastníka řízení konané dne 30. 4. 2004 přijaté pod bodem 4 v pořadí jednání, kterým valná hromada schválila návrh smlouvy o prodeji části podniku společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s., IČ 49454561 společnosti Zlínská vodárenská, a.s., IČ 21776288 ve znění citovaném na této valné hromadě, jež je totožné se zněním, jež bylo oběma zúčastněnými společnostmi uloženo do Sbírký listin zdejšího soudu, bylo k dispozici akcionářům účastníka řízení na této valné hromady a je přílohou notářského zápisu osvědčující rozhodnutí valné hromady účastníka řízení konané dne 30. 4. 2004.

...Přijetím napadených usnesení vrcholilo cílené jednání řady osob (právnických a fyzických) započaté někdy v roce 2001. Soud v tomto řízení prozatím neprověřoval jednotlivé vztahy mezi zúčastněnými právními osobami, účast a podíl jednotlivých fyzických osob na tomto procesu. Nezjišťoval tak ani důvody neúspěchu Jižní vodárenské, a.s. ve výběrovém řízení v roce 2001, ani vztah mezi Českou spořitelnou a Jižní vodárenskou, nebo Jižní vodárenskou, a.s. a společností VEOLIA WATER. Obecně se dá uzavřít, že každý vztah měl svůj smysl, každý vztah byl přesně načasován, stejně tak jako jednání každé právní nebo fyzické osoby. Žádný vztah, žádné jednání nelze označit za nahodilé. V kostce shrnuto, když Jižní vodárenská, a.s. neuspěla v přímém výběrovém řízení v roce 2001, rozhodla se dosáhnout sledovaný cíl jiným způsobem. Prostřednictvím České

spořitelny, a.s. ovládla potřebnou část hlasovacích práv ve společnosti účastníka řízení. V této fázi je zvláště významná činnost SMZ a jeho zástupce Ing. Milana Soldána (KDU-ČSL). Připojení ostatních měst a obcí bylo spíše účelové ve snaze získat dnes alespoň něco, než zítra nic. Další fází bylo personální ovládnutí společnosti osobami se zkušenostmi v jiných vodárenských společnostech. Zda se tyto osoby již podílely na stejném procesu, respektive zda již měly zkušenosti se způsobem převedení provozní části vodárenské společnosti na jiný subjekt, soud prozatím nezjišťoval. Z jeho dosavadních zjištění je však zřejmé, že byly tyto osoby připraveny vykonávat potřebné činnosti pro jakoukoliv zájmovou skupinu (např. Ing. Bernard, místopředseda představenstva účastníka řízení, se stal generálním ředitelem Obchodní společnosti Zlínská vodárenská, a.s. apod.). Další fáze spočívala v přípravě společnosti, která formálně převezme provozní část účastníka řízení...

...Soubor smluv uzavřených skupinou měst a obcí soud vyhodnotil jako závazkové vztahy obcházející zákon (ustanovení § 156 odstavec 4 obchodního zákoníku), a tudíž za vztahy ve smyslu ustanovení § 39 občanského zákoníku (viz i ustanovení § 1 odstavec 2 obchodního zákoníku) neplatné. Rozhodnutí valné hromady, jako výsledek tohoto pokoutného procesu, soud považuje za mimořádně nemravné (viz ustanovení § 3/1 občanského zákoníku a ustanovení i§ 1 odst. 2 obchodního zákoníku). Podobná jednání nahlodávají důvěru v obchodně závazkových vztazích, jako základ ekonomických vztahů ve společnosti. Jaké následky má neprůhlednost ekonomických vztahů ve společnosti se ostatně přesvědčuje aktuálně celé euroatlantické společenství, ale i jiné země na něm ekonomicky závislé. Napadená rozhodnutí jsou v rozporu s ustanovením § 56a obchodního zákoníku. Soud považuje za zbytečně vyjmenovat Jednotlivá ustanovení, s nimiž jsou napadená usnesení v rozporu. Za nejvýznamnější však považuje

právě otázku dobrých mravů. Některá jednání však dosahují takové intenzity, že je otázkou, zda byly porušeny toliko dobré mravy. Zda došlo k naplnění jiného skutku, tomuto soudu nepřísluší posuzovat. O neplatnosti valné hromady však tomuto soudu přísluší rozhodnout. Proto soud rozhodl tak, jak je výše uvedeno...

**Usnesení VS Olomouc 22. 11. 2016
číslo jednací 5 Cmo 202/2014-3534**

...I při respektu k rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR k otázce plných mocí (např. ze dne 22. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 2133/2013) odvolací soud v návaznosti na všechny shora uvedené skutečnosti věci dovozuje, že plné moci moci a podzmocnění navazující na tzv. „balík smluv“ též sloužila k obcházení § 13 stanov a shora citovaných ustanovení ObchZ. Odvolací soud na tomto místě opětovně zdůrazňuje, že nepovažuje á priori všechny dohody o výkonu hlasovacích práv, a to ani realizující se prostřednictvím smluv příkazních a plných mocí, za neplatné, a to ani, když by k postoupení hlasovacích práv došlo za úplatu, v tomto posuzovaném případě však prostřednictvím uvedených právních instrumentů došlo k obejití stanov a zákona, tudíž nedovolené jsou. Na obcházení zákona lze usuzovat i (nikoli tedy výlučně) např. z toho, že příkazník byl oprávněn vykonávat akcionářská práva neomezeně dle vlastního uvážení, postoupit získaná práva na třetí osobu, ukončit smluvní vztah pod hrozbou vysokých smluvních pokut (ve výši 100 % budoucí kupní ceny), okolnost, že SMZ obdrželo od třetí osoby zálohu 80 % budoucí kupní ceny a doba, na kterou bylo oprávnění k výkonu hlasovacích práv třetí osobě svěřeno. To vše ukazuje na trvalý přenos akcionářských práv bez převodu vlastnického práva...

...Cílem společnosti JV (Zinské vodárenské a.s., Tedy koncernu VEOLIA) tak nebylo získat akcie společnosti VaK do vlastnictví, ale tuto vodárenskou společnost ovládnout a ponechat si její provozní část, a to i za cenu postupu in fraudem legis...

Protože shora popsané jednání JV, SMZ a ČS je jednáním nedovoleným, nemůže tedy požívat právní ochrany. I když zákon výslovně nestanoví sankci za takovéto jednání, je nutno dovodit, je touto sankcí musí být opak toho, čeho uvedené subjekty chtěly svým nedovoleným jednáním dosáhnout, tj. Účastnit se (i skrytě) valných hromad VAKu a prosadit provozní model. Takovou sankcí je dle názoru odvolacího soudu zákaz (sistace) výkonu hlasovacích práv na valné hromadě (valných hromadách)...

Důkazy:

Usnesení KS v Brně:

<https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-zlin-11-2-10/>

Usnesení VS v Olomouci:

<https://pravdaovode.cz/rozsudek-vsol-zlin-22-11-16/>

Kauza VaK Kladno – Mělník, a.s.

Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 28. 8. 2019

číslo jednací 27 Cdo 5397/2017-1074

...[29] V projednávané věci nasvědčují doposud zjištěné okolnosti tomu, že účelem sporných smluv a udělených plných mocí bylo v rozporu se zákonem převést na Českou spořitelnu, a. s., resp. v konečném důsledku na Středočeskou infrastrukturu, a. s., hlasovací (a další akcionářská) práva, aniž by došlo k převodu akcií a aniž by Česká spořitelna, a. s., resp. Středočeská infrastruktura, a. s., měly skutečně v úmyslu koupit akcie na jméno poté, kdy dojde ke změně stanov, v části upravující omezení převoditelnosti akcií.

[30] Právě s ohledem na uvedené okolnosti Nejvyšší soud, respektuje přitom Ústavním soudem vyslovený názor na jejich ústavně konformní posouzení, uzavírá, že plné mocí, které udělily obce České spořitelně, a. s., (resp. Středočeské infrastrukturu, a. s.) odporují zásadám poctivého obchodního styku a v souladu s § 265 obch. zák., nepožívají právní ochrany. České spořitelně, a. s., ani Středočeské infrastrukturu, a. s., na jejich základě nevzniklo oprávnění zastupovat obce, které plné mocí udělily, a osoby vykonávající na základě těchto plných mocí akcionářská práva na zasedáních valné hromady společnosti tak nebyly oprávněny učinit.

[31] Závěr odvolacího soudu, podle něhož jsou udělené plné mocí platné a plyne z nich oprávnění osob, které se zúčastnily jménem akcionářů -

obcí napadené valné hromady, vykonávat hlasovací a další akcionářská práva, tudíž není správný...

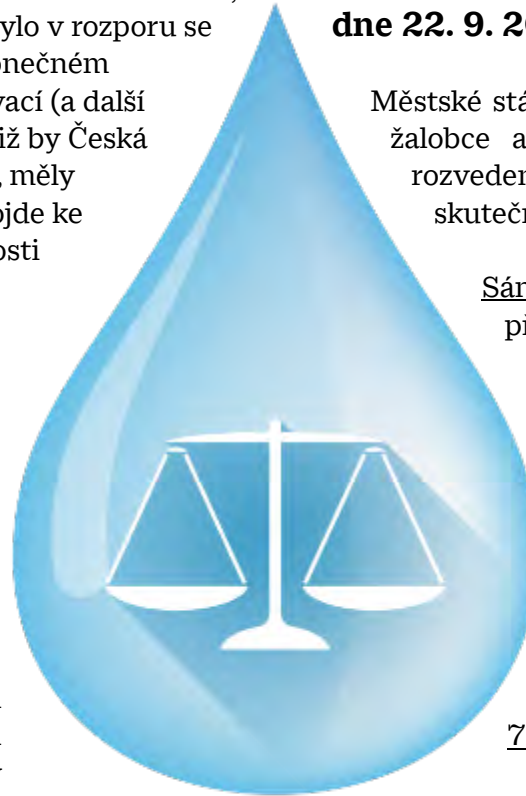
Vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 22. 9. 2010

Městské státní zastupitelství v Praze podává vyjádření k odvolání žalobce a uvádí, že s argumentací žalobce velmi podrobně rozvedenou pod body A - E souhlasí a poukazuje na tyto skutečnosti.

Sám nalézací soud konstatoval obcházení stanov (omezené převoditelnosti akcií na jméno), přesto však dospěl k závěru, že takovéto konání nezpůsobuje neplatnost, ačkoli ustanovení § 156 odst. 4 obch. zákona, který sám konstatuje neplatnost v případě nesplnění podmínek převodu akcií na jméno určených stanovami.

Dále lze rovněž přisvědčit velmi zevrubné argumentaci odvolatelky ohledně zákona o obcích, zejména zevrubnému rozebrání možnosti podzmočnění jiné osoby podložené zejména citovaným nálezem ústavního soudu sp. zn. II US 721/2000.

Ohledně neplatnosti plných mocí pro obcházení zákona jako důkazu o ovládnutí lze konstatovat, že dle již ustálené judikatury je neplatná plná moc použitá k naplnění účelu, který by byl jinak zákonem zakázaný. V tomto případě „posloužila“ takováto plná moc osobě, které

byla postoupena hlasovací práva jednak v rozporu se stanovami, jednak v rozporu se zákonem o obcích, bez souhlasu valné hromady, respektive legitimaci této osoby vykonávat hlasovací práva, neboť nemůže tzv. zástupce doložit jiný titul.

Výše uvedená porušení lze charakterizovat jako podstatné porušení práv, došlo nejen k porušení stanov, ale i zákona a lze jednoznačně dovodit, že subjekty práva mají povinnost zákonná ustanovení dodržovat a takovéto porušení nelze v zásadě a priori považovat za nepodstatné s pouhým odkazem na procentuální počet hlasů, kterými byla usnesení předmětné valné hromady schválena. Navíc nelze odhlédnout i od dalších tvrzení žalobce (kterými se soud zevrubněji nezabýval), jež vcelku velmi logicky popisují vývoj ve společnosti

Důkazy:

Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 28. 8. 2019:

<https://pravdaovode.cz/rozsudek-ns-kladno-28-08-19/>

Vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 22. 9. 2010:

<https://pravdaovode.cz/soud-kladno-sz/>

Kauza VaK Pardubice, a.s.

Usnesení KS v Hradci Králové z 17. 4. 2007

číslo jednací 55 Cm 239/2006-48

... I. Vyslovuje se neplatnost usnesení mimořádné valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Pardubice a.s., Konané dne 22. 6. 2006, kterým byla schválena smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Pardubice a.s., Se sídlem Pardubice, Teplého 2014, IČ: 601 08 631 na straně jedné, jako pronajímatelem a společností Pardubická provozní a.s., Se sídlem areál BČOV Synthesia, 533 54 Rybitví, IČ: 260 13 584 na straně druhé, jako nájemcem.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že usnesení valné hromady odpůrce, konané dne 22.6.2006, je třeba považovat za neplatné s odkazem na ustanovení § 131 odst. 1, věta první Obch. zákoníku, neboť toto usnesení vydané valnou hromadou odpůrce, týkající se schválení návrhu smlouvy o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury mezi odpůrcem a společností Pardubická provozní a.s., nebylo přijato valnou hromadou v souladu ze shora citovaným ustanovením § 186 odst. 2. a 6. Obch. zákoníku, jsou ve spojení s ust. § 67a Obchodního zákoníku. Smlouvu o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury, kterou odpůrce hodlá uzavřít se společností Pardubická provozní a.s., je nutno považovat za smlouvu uzavíranou ve smyslu ust. § 67a Obch. zákoníku, dle kterého ke smlouvě o nájmu podniku nebo jeho části musí být udělen souhlas společníků nebo valné hromady.

Důkazy:

KS v Hradci Králové z 17. 4. 2007:

<https://pravdaovode.cz/o-co-jde-soudy-pardubice>

Kauza VaK Hradec Králové

**Rozhodnutí Prezidia Komise pro cenné papíry
z 15. 3. 2006**

číslo jednací 10/SeO/16/2005/1

**Rozhodnutí Komise pro cenné papíry čj. 51/Se/1912005,12 ze dne
30. 9. 2005 se podle § 59 odst. 2 správního řádu mění takto:**

**společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s., IČ
48172898, se za spáchání správních deliktů podle:**

**III. ustanovení § 171 písm. i) zákona o podnikání na kapitálovém
trhu, tím, že porušila § 125 odst. 1 zákona o podnikání na
kapitálovém trhu, když neuveřejnila způsobem umožňujícím
dálkový přístup a nezaslala Komisi v elektronické podobě
každou vnitřní informaci vzniklou v rámci procesu výběru
strategického partnera společnosti;**

**IV. ustanovení § 171 písm. e) zákona o podnikání na kapitálovém
trhu, [in] že porušila**

**a) ustanovení § 121 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém
trhu, když v pololetní zprávě emitenta cenného papíru za
první pololetí roku 2004 použila klamavé a zavádějící údaje o
předpokládaném vývoji společnosti;**

**b) ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o podnikání na
kapitálovém trhu, když upřednostnila při poskytování
informací ohledně poptávkového řízení na „Spolupráci a
vstup strategického partnera do společnosti Vodovody a**

**kanalizace Hradec Králové, a.s. akcionáře vlastníci akcie na
jméno;**

**c) ustanovení § 120 odst. 1 písm. d) zákona o podnikání na
kapitálovém trhu, když nepředložila organizátorovi
regulovaného trhu - společnosti RM-SYSTÉM, a.s. návrh
změny svých stanov, které byly na pořadu jednání řádné valné
hromady konané dne 10. 6. 2004 a mimořádné valné hromady
konané dne 8. 12. 2004 a dále návrh rozhodnutí o zvýšení
základního kapitálu, jenž byl na pořadu jednání řádné valné
hromady konané dne 10. 6. 2004;**

**d) ustanovení § 120 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na
kapitálovém trhu, když nezaslala Komisi v elektronické podobě
informaci o svolání valné hromady konané dne 8. 12. 2004;**

**ukládá pokutu ve výši 700 000 Kč (slovy: sedm set tisíc korun
českých).**

Důkazy:

Rozhodnutí Prezidia KCP o rozkladu:

<https://pravdaovode.cz/rozsudek-kcp-h-kralove-24-3-06/>

Kauza VaK Prostějov

Usnesení Krajského soudu v Brně z 25. 9. 2017 číslo jednací 50 Cm 56/2006

I. Soud vyslovuje neplatnost usnesení valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Prostějov a.s., IČ: 463 56 991, se sídlem Prostějov, Krapkova 163/26, PSČ 796 01 konané dne 10. 1. 2006, kterým byl schválen návrh smlouvy o prodeji části podniku a neplatnost usnesení téže valné hromady, kterým byl schválen návrh smlouvy o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury.

...Společnost nebyla schopna problém nedostatku investic vyřešit, ale pouze oddálit jeho negativní dopady. Uzavření smluv mělo na hospodářské výsledky společnosti dle znalce negativní dopad a to v rámci všech vybraných ukazatelů hospodaření společnosti. Znalec dále měl za úkol namodelovat situaci v případě, že by nedošlo k uzavření předmětných smluv. Z posudku potom vyplývá, že pokud by smlouvy, které byly schváleny valnou hromadou nebyly uzavřeny, pak by toto bylo pro společnost výhodnější. Dále ze znaleckého posudku soud zjistil, že společnost nečerpala žádné dotace z Operačního programu infrastruktura ISPA a fondu soudružnosti v programovém období 2004-2006, 2007-2013 ze Státního fondu životního prostředí ČR ani v rámci národních programů. Co se týká dopadu předmětných smluv schválených na mimořádné valné hromadě 10.1.2006 na hodnotu akcií společnosti dle znaleckého posudku byla stanovena hodnota výnosového potenciálu společnosti bez vlivu smluv a následně hodnota výnosového potenciálu společnosti včetně uzavřených smluv. Uzavření provozovatelské smlouvy a smlouvy o prodeji měl na hodnotu akcií dle znaleckého posudku na hodnotu akcií společnosti negativní dopad. ...Dle názoru soudu tedy valné hromadě byly poskytnuty neúplné informace a tyto informace potom

měly pochopitelně vliv na rozhodnutí akcionářů. Jednoznačně vyplynulo, že společnost pokud uzavřela předmětné smlouvy, nemůže čerpat dotace na rozvoj vodárenské infrastruktury. Akcionářům na valné hromadě byla poskytnuta opačná informace, tudíž nepravdivá. Je předpoklad, že pokud by valná hromada měla k dispozici pravdivé údaje, rozhodnutí by přijato nebylo, neboť by bylo evidentní, že uzavřením smluv dojde k poškození společnosti.

Soud vzal v úvahu i ust. § 3030 zák. Č. 89/2012 Sb. obé. zák., podle kterého i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů se použijí ustanovení části první hlavy. Podle ust. § 6 odst. 1,2 občanského zákoníku každý má povinnost jednat v právním styku poctivě. Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal, nebo nad kterým má kontrolu. Podle ust. § 8 občanského zákoníku zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.

Vyjádření Krajského státního zastupitelství v Brně z 23. 1. 2020 Sp. zn. Spr 2631/2015

...Platnost souhlasu valné hromady s prodejem části podniku a nájmu vodárenské infrastruktury společnosti souvisí také se způsobem, jakým byla valná hromada, resp. jednotliví, valné hromady se účastníci akcionáři, informování ze strany představenstva ohledně dopadů prodeje části podniku a nájmu infrastruktury podniku na další ekonomickou existenci společnosti. Jde o to, do jaké míry a zda pravdivě, byla valná hromada, resp. účastníci valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Prostějov, a.s., která se konala dne 10. 1. 2006, informování ze strany představenstva společnosti ohledně dopadů prodeje části

podniku a nájmu vodárenské infrastruktury na chod a ekonomiku společnosti před tím, než došlo k samotnému hlasování, a tedy k rozhodnutí valné hromady. Ze znaleckého zkoumání dopadů prodeje části podniku, ke kterému došlo na základě návrhovatelem napadaného souhlasu valné hromady, vyšlo najevo, že uskutečněný prodej tzv. provozní části podniku, měl na ekonomiku a provoz společnosti negativní dopady a v podstatě znamenal ekonomickou likvidaci společnosti. Z ekonomického hlediska, tak byl prodej výdělečné části podniku Vodovody a kanalizace Prostějov, a.s., zcela pro společnost nevýhodný...

...Dle našeho názoru je totiž třeba posoudit, zda v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami společnosti nebyl nejenom výsledný úkon v podobě souhlasu valné hromady, nýbrž i faktické jednání, které samotnému aktu hlasování předcházelo, a tedy zda účastníci valné hromady byli ze strany předkladatele návrhu na přijetí předmětného usnesení zcela objektivně a pravdivě informováni o všech důsledcích daného rozhodnutí, zda jim byly předloženy pravdivé a dostatečné informace, na základě nichž byly sto objektivně posoudit dopad svého rozhodnutí na další provoz společnosti. V opačném případě totiž, byť by po stránce formální, bylo přijetí předmětného usnesení zcela v pořádku a nebylo by v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami společnosti, nemohlo by takové usnesení být platné, jelikož k jeho přijetí vedlo jednání, které právě bylo v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami společnosti z důvodu poskytnutí nekompletních, zavádějících nebo zcela úmyslně nepravdivých skutečností...

Důkazy:

Usnesení Krajského soudu v Brně z 25. 9. 2017:

<https://pravdaovode.cz/rozsudek-ksb-prostejov-27-9-17/>

Vyjádření Krajského státního zastupitelství v Brně z 23. 1. 2020:

<https://pravdaovode.cz/ksb-prostejov-sz-23-1-20/>

VEOLIA

Veolia přiznává, že ovládá městské vodárny a že je rozdělí, což legálně nebylo možné

Stát ČR v letech 2000-2001 ve stanovách městských vodáren omezil převoditelnost akcií městských vodáren a práv s nimi spojených pouze mezi městy. **Tím zajistil, že vodovody a kanalizace budou po bezúplatném předání vodovodů a kanalizací do rukou měst a obcí provozovány jako veřejná služba.** Nadto měl FNM v každé vodárenské společnosti zlatou akcií, která mohla veškeré snahy o ovládnutí jedním zamítavým hlasováním zastavit. Nestalo se tak. Bez analýz přesto hlasovali PRO přijetí a umožnili vstup koncernům.

Z ústavních nálezů, z rozsudků soudů, které jsme dosáhli plyne, že VEOLIA obešla zákony ČR i stanovy vodáren. Protiprávně některé městské vodárny ovládla nebo v nich získala zásadní vliv a pak je eliminovala jako své konkurenty. **Tomu ji napomáhalo a napomáhá Ministerstvo zemědělství,** které by mělo hájit stát, občany a prosazovat dodržování zákonů, ale jak dále dokládáme, ministerstvo takto léta nejedná. Náprava, proto musí přijít ve formě úpravy ústavního zákona, a spolu s tím musí přijít zapracování dalších 9 principů do systému správy vody. Jen úprava zákona nestačí, protože koncerny a s nimi kooperující sdružení, zákony ČR evidentně nerespektují, případně je utváří výhodně pro sebe. Správa vody nebude tak závislá na změně vlády, výměně ministrů a výsledků voleb a stát bude rozhodovat o odvětví bez vlivu a priorit koncernů, jen a pouze v zájmu občanů.

Tento článek prosadilo MZE do stanov městských vodáren v letech 2000 – 2001, aby zabránilo ovládnutí městských vodáren soukromými subjekty, které si z prodeje vody vytvoří zdroj zisků:

§ 13

Omezení převoditelnosti akcií

1. Akcie na jméno, jakož i práva samostatně převoditelná spojená s těmito akciemi, jsou převoditelné pouze se souhlasem valné hromady společnosti
2. Valná hromada společnosti je povinna odmítnout souhlas s převodem akcií na jméno v případě, kdy nepůjde o převod mezi obcemi, které jsou stávajícími akcionáři společnosti a držitelé akcií na jméno.
3. Výjimku ze zákazu dle odst. 2 tvoří případy, kdy jde o převod akcií na jméno v důsledku územních změn obcí - držitelů těchto akcií (sloučení, rozdělení, apod.) V tomto případě je valná hromada souhlas s převodem akcií na jméno udělit.

Veolia Water – partner měst, obcí a průmyslových podniků

Obchodní a rozvojová strategie Veolia Water v České republice

Veolia Water (dříve Vivand Water) působí na českém vodohospodářském trhu od roku 1996. S více než 3,4 miliony zásobovaných obyvatel je zde největší vodohospodářskou společností. Zaměstnává 5 700 osob a v roce 2002 dosáhla celkového ročního obrátu 6,9 miliard Kč.

Péče o zákazníky

Veolia Water poskytuje městům a obcím kompletní služby spojené s výrobou a distribucí pitné vody a odváděním a čištěním odpadních vod. Velký důraz klade na kvalitu poskytovaných služeb a ochranu životního prostředí. Ve skladu státního státního zákazníka, jehož specifickým potřebám je vždy věnována plná péče. Zákaznická centra vodohospodářských společností patřících do skupiny Veolia Water jsou certifikována evropskou normou ISO 9002, které je zárukou vysoké kvality poskytovaných služeb.

Veolia Water nevlastní vodohospodářskou infrastrukturu

Za celou dobu svého působení nekoupila Veolia Water jedinou sítí vodárenské společnosti. Nikdy se nezajímala o vlastní vodárenského majetku měst a obcí, což jí mimo jiné odříkává od svých konkurentů. Veolia Water je vždy pouze provozovatelem vodohospodářského majetku jako například v hlavním městě Praze. Veškerá vodohospodářská infrastruktura je zde v majetku města Prahy. Jejím správcem je Pražská vodohospodářská společnost a provozovatelem jsou Pražské vodovody a kanalizace, které vlastní Veolia Water.

Obchodní strategie

Města a obce

Veolia Water se vždy zajímala o převzetí provozu infrastruktury a možnost přinést nejen technické know-how společnosti podnikající v oboru (2 150 let, ale zejména zkušenosti s efektivním řízením společnosti. Taková byla, je a bude obchodní strategie Veolia Water.

Poslední dva kvintilní projekty Vaik Žilín a Vaik Klazno-Melník nejsou vymezeny a byly postaveny v rámci legislativy

tylních důvodů. Současná legislativa v podstatě brání realizaci provozního modelu, který je úspěšný jak ve světě, tak u nás. Získání sítí je pouze dočasným krokem poté, co se nepodaří prosadit obvyklý model, přestane v období letka žít byla nabídka zaručené ne provozním modelem vyhodnocena jako nejlepší. Cíle Veolia Water zůstávají stejné. K jeho dosažení Veolia Water rozdělit je vlivem změn vodárenské společnosti a ponechat si pouze její provozní část. Akcie infrastruktury společností budou převoděny na veřejný subjekt, jenž tímto bude mít možnost získat dotace. Veřejným subjektem může být samosprávná územní jednotka (měj) nebo město. Na území severních Čech je Veolia Water takového partnera má. Je jím Severočeská vodárenská společnost, a.s. – partner Veolia Water v Severočeských vodovodech a kanalizacích – zhruba 1400 měst a obcí severních Čech.

* Města a obce občas mají infrastrukturu, kterou šetřit svůj soukromé společnosti – profesionálnímu partnerovi, nadhledem a úctou kontrolu (např. v oblasti stanovení vodného a stočného prostřednictvím svého zastupitelství ve statutárních orgánech).

Průmyslové podniky

Outsourcing – vyšší forma partnerství

Veolia Water nabízí průmyslovým podnikům zajištění provozu jejich vodohospodářského zařízení. Od průmyslového zákazníka převzímá provoz vodohospodářského zařízení, zodpovídá za jeho opravy a údržbu a spolupracuje při přípravě investice do těchto zařízení. Průmyslový podnik má tímto možnost se soustředit na svoji hlavní činnost. Cílem Veolia Water je optimalizovat výrobní procesy a snížit náklady průmyslových podniků při maximálním respektování životního prostředí

Obchodní strategie

Města a obce

Veolia Water se vždy zajímala o převzetí provozu infrastruktury a možnost přinést nejen technické know-how společnosti podnikající v oboru (2 150 let, ale zejména zkušenosti s efektivním řízením společnosti. Taková byla, je a bude obchodní strategie Veolia Water.

Poslední dva kvintilní projekty Vaik Žilín a Vaik Klazno-Melník nejsou vymezeny a byly postaveny v rámci legislativy

v všech legislativních požadavcích. Veolia Water ve světě provozuje vodohospodářská zařízení (8 více než 40 000 průmyslových zařízení). V ČR Veolia Water zajišťuje provoz vodohospodářských služeb v těchto společnostech:

- Synthema (Alichem, a.s.)
- Spolchama, a.s.
- Giervebel Czech, a.s.
- TERMO Dačín, a.s.
- Cutias, a.s.
- ION Czech Republic, a.s.

Rozvojová strategie

Veolia Water má zájem se nadále rozvíjet na území České republiky, a to zejména ve středních a východních Čechách a na Moravě. Cílem této strategie je konsolidace aktivit Veolia Water. Získáním nových společností bude mít možnost vytvářet větší provozní celky a tím i výhodně a stabilní podmínky pro své spotřebitele – stabilní vodné a stočné, neustálé se zlepšující zákaznické služby. Bude moci investice zvyšovat výkonnost, například prostřednictvím centralizace některých činností (centralizované nákupy), které vedou k významnému snížení provozních nákladů. Navíc způsob rozdělení na provozní a vlastnickou část, umožní převod majetku zpět na samosprávné celky – města a obce nebo kraje, čímž se zjednoduší přístup k financím z evropských fondů, které preferují dotační projekty pro větší společenství.

Kontakty:
 Veolia Water Česká republika
 Pařížská 11, 110 00 Praha 1
 Tel: 222 32 16 48
 Fax: 222 32 16 50
 veolia@veoliawater.cz
 www.veoliawater.cz

Legenda

- VEOLIA WATER (PRA)
- VEOLIA WATER (SOU)
- VEOLIA WATER (STO)
- VEOLIA WATER (projevy a projekty)

Ministerstvo zemědělství ČR

K rukám RNDr. Pavel Punčochář, CSc.
Vrchní ředitel sekce vodního hospodářství
Těšnov 17
117 05 Praha 1

Colkov 46380 -
posílám vaši dopisem,
plán měly' práce přípojky
7/4 P. Paclík
Te předchází my. K Č.J. 4 424/2004 - 7300
8/4 do 12. 10. 2004
Paclík

V Praze, dne 24.3. 2004

Věc: Informace o přípravě oddílného provozovatelského modelu ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.

Vážený pane vrchní řediteli,

Tímto bych Vám rád poděkoval za Vaše podnětné stanovisko **k naší připravované realizaci provozního modelu v regionech Kladno-Mělník a Zlín.**

Dovolte mi, abych Vás informoval o tom, že většina Vašich připomínek byla zahrnuta do návrhů smluvní dokumentace, které jsou nutné k uskutečnění výše uvedené obchodní transakce. Návrh smluvní dokumentace Vám bude obratem postoupen v elektronické podobě s vyznačenými změnami.

Chtěl bych Vás tímto informovat, že proces oddělení provozování a vlastnění vodárenské infrastruktury ve zlínském regionu umožní realizovat projekt pro kohezní fondy, Zlínsko – čistá voda, ve výši cca 660 milionů Kč a v regionu Kladno-Mělník cca ve výši 800 milionů Kč. Naše společnost se na těchto projektech bude významnou měrou podílet jak technicky tak i finančně. V této souvislosti si dovoluji konstatovat, že pro tyto projekty máme v obou regionech dostatečnou podporu ze stran měst a obcí.

Dále přikládám k tomuto dopisu i vyjádření profesní organizace SOVAK, která měla k dispozici dokumenty k výše uvedené transakci, a které shledala ve vztahu k městům a obcím jako vyhovující.

Jako další přílohu k tomuto dopisu přikládám vyjádření Úřadu pro hospodářskou soutěž, které jednoznačně stanoví, že veřejná soutěž k výše uvedeným transakcím není ze zákona třeba. I naše společnost podporuje transparentnost celého procesu, avšak v těchto dvou případech, které jsou připravovány ve spolupráci s městy a obcemi obou regionů již po dobu několika let, a které mají vést k tomu, aby právě naše společnost získala pro dané regiony co nejvíce finančních prostředků z fondů Evropské unie, se domníváme, že je přímý pronájem naší společnosti vzhledem k rozpracovanosti těchto

Pařížská 11, 110 00 Praha 1, CZ
tel: (+420-2) 22 32 16 48, 22 32 17 43
fax: (+420-2) 22 32 16 50

projektů a v dané situaci vhodnějším řešením. Zde bych Vás rád ujistil, že v rámci případných dalších jednání s jinými vodárenskými společnostmi budeme ideu výběrového řízení preferovat.

Na základě výše uvedeného bych si Vás ještě jednou dovoluji požádat o vyjádření, zda na valných hromadách, které jsou připravovány na konec měsíce dubna a začátek měsíce května tohoto roku, a které budou rozhodovat o realizaci provozního modelu formou prodeje části podniku a pronájmu vodárenské infrastruktury společností VAK Zlín, a.s. a VKM, a.s., tak jak to preferujete ve Vaší vodárenské koncepci Vašeho ministerstva zemědělství, se budete účastnit a zda se, jakožto zástupci zlaté akcie v těchto společnostech, vyslovíte pro ve výše uvedených bodech.

Na závěr bych rád zdůraznil, že vyslovení Vašeho souhlasu povede k naplňování Vaší vodárenské koncepce a přinese výše zmíněným regionům velice významný finanční přínos. I z těchto důvodů doufám, že Vaše odpověď bude pozitivní, a že se tímto krokem i Vaše ministerstvo připojí k tomu, že výše zmíněné regiony včas splní náročné požadavky stanovené na Českou Republiku Evropskou unií.

S pozdravem
Paclík
RNDr. Tomáš Paclík
Obchodní ředitel
VEOLIA WATER ČR

Pařížská 11, 110 00 Praha 1, CZ
tel: (+420-2) 22 32 16 48, 22 32 17 43
fax: (+420-2) 22 32 16 50

STÁT A MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Akceptují protiprávní stav, že soukromý subjekt ovládá a rozdělí městské vodárny? Hlasují lidé zastupující stát v rozporu s pověřením?

09 - 01 - 2004

RNDr. Pavel Panošchář, CSc.
vrchní ředitel sekce vodního hospodářství
Ministerstvo zemědělství ČR

V Praze dne 9. dubna 2004
Č.j.: 13 989/2004 - 16 300

Vážený pane řediteli,

děkuji za Váš dopis z 24.3. t.r., v němž mi upřesňujete informace o přípravě na přijetí provozovatelského modelu ve společnostech Vodárny Klášno - Mělník, a.s. a Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.

Budu na vědomí, že jste uplatnili některé naše připomínky v dokumentaci související s ujednáním transakcí zavedení provozního modelu, který odpovídá Konceptu Ministerstva zemědělství.

Zástupci resortu zemědělství se budou jednání veřejných hromad účastnit v souladu s pověřením Fondu národního majetku a je přirozené, že podpoří nekonfliktní věcnové stanovisko směřující k provoznímu modelu.

S pozdravem

Vážený pan
RNDr. Tomáš Pačák
obchodní ředitel
VEOLIA WATER CZ
Pařížská 11
110 00 PRAHA 1

Důkaz:

Dopis MZe ze dne 9. 4. 2004

Dopis MZe ze dne 21. 10. 2005: p. Skácel VHS Olomouc hlasoval v rozporu s pověřením FNM

V Praze dne 21. 10. 2005

Č. j. OK / 40 / 2005

Mgr. Bohdana Slezáková
AK Slezáková-Křivačová
Gajdošova 7
615 00 Brno

Datum žádosti: 17.10.2005

**Věc: Odpověď na žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím**

Vážená paní Slezáková,

hlasování zástupce FNM ČR na mimořádné VH společnosti Vodohospodářská společnost Olomouc, a.s. bylo projednáno na Komisi FNM ČR dne 10.12.2001. Hlasováním byl pověřen (plnou mocí) pracovník Ministerstva zemědělství ČR Ing. Skácel. K bodu 3 "Schválení návrhu smlouvy o nájmu části podniku" byl dán pokyn "zdržet se" hlasování.

S pozdravem

PhDr. Petra Krainová
Odd. komunikace FNM ČR

Fond národního majetku ČR
Rašínovo nábřeží 42
128 00 Praha 2
tel. 224 991 285
e-mail: kranova@fnm.cz

**MZe léta hlasuje pro smlouvy s koncernem
a neví, o čem hlasuje?**

DOSLO DNE 29.03.2011

JUDr. Renáta Jindrová
vchtní ředitelka Sekce ministra zemědělství

Praha 25. března 2011
Čj. 54029/2011-MZE 11100

Vážený pane inženýre,

k jednotlivým bodům Vaší žádosti ze dne 16.3.2011 o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím sděluji:

- a) že Ministerstvo zemědělství (dále jen „MZe“), které pro Fond národního majetku ČR (dále jen „FNM“) vykonávalo, na základě jeho pokynů, schvalovaných výkonným výborem FNM, práva spojená se „zlatou akcií“ u vybraných akciových společností, které vlastnily a provozovaly vodovody a kanalizace, ve vlastnictví měst a obcí v souladu se způsobem privatizace státního majetku vodovodů a kanalizací, si před rozhodnutím FNM hlasovat PRO provozní model ve společnostech Středomoravská vodárenská a.s. Olomouc, Vodovody a kanalizace Zlín, a.s., Vodárny Kladno-Mělník, a.s. a Vodovody a kanalizace Hradec Králové samo nezpracovalo ani nezažalo, zpracování studie či materiálu, který by prokazoval výhodnost nebo nevýhodnost tzv. provozních modelů u uvedených ani jiných společností. Přístup k dané problematice byl interně diskutován na základě „Přehledů o vývoji cen pro vodné a stočné, rozbor nákladů na základě kalkulací provozních společností“ zahrnující různé systémy vlastnicko-provozních vztahů, který v letech 1998 – 2000 a 2002 – 2003 zpracoval VÚV TGM Praha. V letech 2004 – 2006 byl tento materiál zpracován vzhledem k nedostatku finančních prostředků pracovníky MZe. Podklady pro tyto Přehledy nám jednotlivé společnosti poskytovaly na základě dobrovolnosti a s podmínkou, že nebudou zveřejňovány. K jejich poskytnutí bychom museli zajistit souhlas všech 84 společností, kterých se údaje týkají. Povinnost zaslání výpočtu (kalkulace) cen pro vodné a pro stočné včetně možnosti zveřejnění vznikla až na základě zákona č. 76/2006 Sb., kterým se novelizoval zákon č. 428/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. V Přehledech jsou i Vámi uvedené 4 společnosti, které společně množstvím pitné vody dodané a odpadní vody svedené a čištěné, představovaly v roce 2001 pouze 7,36% trhu 84 velkých společností vodovodů a kanalizací. V součtech ceny pro vodné a ceny pro stočné v roce 2002 (před rozdělením) byl VaK Zlín na 53. místě, Středomoravská vodárenská Olomouc na 54. místě, VaK Hradec Králové na 68. místě a Vodárny Kladno Mělník na 70. místě z 84 společností (čím vyšší umístění, tím vyšší je hodnota součtu cen pro vodné a pro stočné). V témže roce byly oddělné společnosti (zvláště provozní a zvláště vlastnické) VaK Karlovy Vary na 49. místě, Pražské vodovody a kanalizace na 55. místě a Severočeské Vodovody a kanalizace, a.s. na 64. místě. Ve výši cen pro vodné a cen pro

stočné se oba systémy provozování prolínaly. U žádného ze systémů provozování nebyla zjevná výhoda.

- b) MZe nikdy nedošlo k závěru, že společnost Veolia Water je subjektem, který v roce 2004 ovládá a oprávněně kontroluje společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Vodárny Kladno – Mělník, a.s. To, že připravovala s vedením těchto společností a rozhodujícími akcionáři provozní model nemohlo MZe nijak ovlivnit. MZe si hlídalo, aby nedošlo k převodu infrastrukturního majetku, jak bylo v právech a povinnostech zlaté akcie. Nevlastníme tedy žádné rozborů nebo zprávy pracovníků MZe v této věci.
- c) MZe nemá s výjimkou již zmíněných souhrnů cen, neobsahujících jakékoliv vyhodnocení podle systémů vlastnicko-provozních vztahů, žádné jiné rozborů a hodnocení ekonomické výhodnosti nebo nevýhodnosti provozních modelů či smluv o prodeji provozního majetku, jeho nájmu a provozování infrastruktury, po zavedení provozního modelu v některých dalších oblastech, které by si MZe nechalo zpracovat nebo je samo zpracovalo.
- d) MZe nemá žádné rozborů reálnosti a platnosti Zpráv představenstva k prodeji provozního majetku, jeho pronájmu a provozování infrastruktury, které byly předloženy akcionářům v letech 2001 – 2005 jako důkazy o výhodnosti provozních modelů. Zprávy představenstva o hospodaření spolu s návrhem usnesení byly FNM a jeho prostřednictvím MZe předávány s minimálním časovým předstihem a pouze z toho důvodu, aby FNM mohl zpracovat a schválit svým výkonným výborem návrh postupu jeho zástupce na valné hromadě.
- e) MZe nevlastní žádné rozborů a hodnocení ekonomické výhodnosti provozních modelů, smluv o prodeji provozního majetku a nájmu a provozování infrastruktury pro vodárny a stát, které prováděla Evropská komise (dále jen „EK“), např. ředitelství regionální politiky z června 2004 Příbram, Plzeň, Liberec, Karlovy Vary, Karviná a další. Pokud takové rozborů a hodnocení existují, byly zaslány na Ministerstvo místního rozvoje (dále jen „MMR“), které zajišťovalo rozdělování finančních prostředků z fondů EU i v oblasti vodohospodářské infrastruktury a to až do doby, kdy bylo zahájeno financování prostřednictvím Operačního programu životní prostředí Státním fondem životního prostředí v garanci Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“).
- f) MZe nebylo adresátem „Vyjádření EK k provozním modelům“ zasláných jejím orgánem DG. Korespondenci v této věci vedlo MMR a později MŽP.
- g) EK ani její orgán DG nepožadoval po MZe žádné podklady k provozním modelům a MZe nikdy EK ani jejímu orgánu nezasišlo jakékoliv podklady v této věci.
- h) MZe nevydalo nikdy žádnou Směrnici, vyhlášku nebo nařízení, které by definovalo podmínky poskytování dotací ze státního rozpočtu. MZe vydávalo k programům, které zajišťovaly využití prostředků ze státního rozpočtu „Pravidla České republiky – Ministerstva zemědělství č.j.pro poskytování a čerpání státní finanční podpory v rámci programu.....“. Pro probíhající programy a podprogramy jsou Pravidla zveřejněna na internetových stránkách MZe. Pravidla pro programy probíhající v letech 1995 – 2005 můžeme zaslat, ale vzhledem k nákladům by šlo o zpoplatněnou

informaci. Žádáme o zprávu, zda budete veškerá pravidla v požadovaném období požadovat i za úhradu. Uvádíme, že tato pravidla neměla nikdy omezení z hlediska organizačního zajištění provozování a vždy byla cílena pouze na obce, jejich sdružení nebo subjekty s nezpochybnitelnou rozhodovací většinou municipalit.

- i) MZe má z období let 2004 a 2005 pouze dopis vrchního ředitele sekce vodního hospodářství RNDr. Pavla Punčocháře z 19. 3. 2004 adresovaný obchodnímu řediteli VEOLIA Water ČR RNDr. Tomáši Paclíkovi, dopis obchodního ředitele VEOLIA Water ČR RNDr. Tomáše Paclíka z 24.3.2004 adresovaný vrchnímu řediteli sekce vodního hospodářství RNDr. Pavlu Punčochářovi, CSc, a jeho odpovědi ze dne 9.4.2004 a 9.9.2004 a tyto dopisy Vám v příloze posíláme.
- j) Delegace a pověření pracovníků MZe k hlasování za FNM na valných hromadách schvalujících provozní model od roku 2001 do roku 2005 byly pouze v originální podobě a vracely se na FNM.
- k) MZe nemá žádné nabídky a návrhy zaslané MZe a jejím pracovníkům od společnosti Veolia Water popisující stav ve vodárenství a ve vodárnách, kde Veolia Water působí nebo kde hodlala realizovat provozní model.

Nad rámec Vašich požadavků ze zákona o svobodném přístupu k informacím bych Vás ráda informovala, proč pracovníci Ministerstva zemědělství hlasovali pro provozní model. Vždy bylo hlasováno na základě rozhodnutí k účasti na valné hromadě společnosti schvalovaného výkonným výborem FNM. Před zpracováním rozhodnutí bylo Ministerstvo zemědělství požádáno o stanovisko. Návrhy MZe nemohly obsahovat zjevnou ekonomickou výhodnost, prezentovanou v cenách pro vodné a cenách pro stočné vzhledem k tomu, že se pro žádný ze systémů vlastnicko-provozních vztahů neprokázala. Byly ale jiné důvody. Uvedu především skutečnost, že zlatá akcie byla zřízena pouze u 29 společností vodovodů a kanalizací s celkovým podílem přibližně 40% na trhu. Musíme uvést, že největší z těchto společností (se zlatou akcií) byla Severočeská vodárenská společnost, a.s., která byla pouze společností vlastníčkou se smlouvou s provozovatelem Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. Největší společnosti na trhu před privatizací, kterými byly Pražské vodárny a Pražské kanalizace (privatizované Pražským magistrátem), Severomoravské vodovody a kanalizace, a.s., Brněnské vodovody a kanalizace, a.s., Jihočeské vodovody a kanalizace, a.s., nebyly spolu s městy a obcemi, které přebíraly majetek vodovodů a kanalizací do svého vlastnictví přímo, při nakládání s majetkem ani volbě provozovatele nikterak omezovaly. Jevilo se značně diskriminující omezovat menší vlastnícké společnosti ve výběru provozovatele a v nakládání s provozním majetkem. Infrastrukturní majetek nezměnil rozdělením společností svého majitele i nadále jsou jím města a obce. U Severomoravských vodovodů a kanalizací, naopak některá města a obce prodaly svůj infrastrukturní majetek. Bylo tomu tak i u VaK Kladno – Mělník a.s. a to bez souhlasu a protiprávně. MZe zajistilo vrácení. Dalším důvodem byla jednoznačně projevená vůle vlastníků infrastrukturního majetku. Rozdělení bylo z vůle většiny vlastníků infrastrukturního majetku. V neposlední řadě se již jednalo o zrušení zlaté akcie jako institutu, který nebyl v souladu s právním řádem EU. Při nesouhlasu s rozdělením ze strany FNM, prostřednictvím zlaté akcie, by se společnosti, které se rozdělit chtěly, rozdělily krátce po zrušení zlaté akcie. Příkladem je VaK Chrudim, a.s. kde došlo k rozdělení společnosti krátce po zrušení zlaté akcie.

Pokud se týká kopií návrhů zaslaných společností Veolia voda, případně Veolia Water na MZe před realizací provozních modelů, jednalo se v případě MZe o běžnou korespondenci a návrhy nebyly ze strany Ministerstva zemědělství podrobovány právním expertízám neboť šlo o smlouvy kde MZe nebylo smluvním partnerem a společnosti vlastnicko-provozní si najímaly advokátní kanceláře a odborníky k jejich posouzení. Pokud byly návrhy smluv zkoumány, tak pouze z toho hlediska, aby nedošlo ke změnám vlastníka infrastrukturního majetku.

S pozdravem

Přílohy: viz text

Vážený pan
Ing. Radek Novotný
jednatel
Compas Capital Konsult, s.r.o.
Frýdlantská 1237
738 01 FRÝDEK-MÍSTEK

PŘÍBĚH

Obrany vodárny s dobrým koncem.

Michal Chromec:

**Pravda nejen
o přerovské vodě
v souvislostech
1993 – 2019**

Stal jsem se zástupcem města Přerova v prvním představenstvu akciové společnosti Vodovody a kanalizace Přerov v roce, kdy akciová společnost vznikla - psal se rok 1993.

V prvním období jsme se museli vyrovnat s faktem, že stát převedl obcím a městům, které se staly akcionáři, značný majetek, který však nebyl v nejlepším stavu. Cena vodného a stočného byla dotovaná, nebylo možné financovat obnovu zařízení a investice z vlastních zdrojů. Úroky úvěrů byly vysoké. Objevily se však možnosti dotací na výstavbu a opravy infrastruktury, takže jsme se do budoucna dívali s nadějami a optimismem. Nečekalo nás však klidné období, protože kolem nás začali kroužit takzvaní investoři, spasilaté a zachránci. To všechno v uvozovkách.

V průběhu let 1998 - 1999 jsem byl informován některými starosty z našeho regionu o tom, že byli kontaktováni zaměstnanci společnosti Alcatraz s.r.o., kteří jim nabízeli odkoupení akcií přerovských vodáren. Kupujícím měla být Česká spořitelna a.s.. Mezi jiným jim sdělili, že mají zájem získat kontrolní „balík“ akcií což činí nějakých 66 procent a za tento akciový podíl slušně zaplatí. Kdo zaváhá a včas neprodá, bude mít tudíž akcie, které budou neprodejně. Naznačili rovněž, že jednájí s některými velkými městy, která drží větší množství akcií - také s největším akcionářem, kterým je město Přerov. A dodávali, že to je na dobré cestě. Při neformálních debatách v představenstvu společnosti o akcionářské struktuře naší společnosti byla patrná obava zástupců největších měst z postupu největšího akcionáře. Přirozeně měli stejné informace jako malé obce a obavu, že v případě prodeje akcií Přerovem budou mít jejich akcie nižší cenu, protože se nutně nemusí stát součástí toho „dobře zaplaceného“, kontrolního balíku. Z tohoto důvodu jsem inicioval v červnu 2000 přijetí usnesení Zastupitelstva města Přerova, na základě kterého se město zavázalo nenabízet k prodeji ani neprodávat akcie vodárny v majetku města.

Protože v roce 2000 byla již známa metoda, která obcházela zákonné omezení prodeje akcií dané Stanovami společnosti a to komplexem

smluv, které vypracovala **advokátní kancelář pana JUDr. Pergla a jeho společník**, byl závazek města rozšířen o závazek neprodávat ani práva, která se vážou na akcii - tedy právo hlasovací a právo na dividendu.

Přesto se zástupci 56 obcí nechali přesvědčit a „prodali své akcie“, za neuvěřitelnou cenu 50 - 100 korun za akcii. Těchto 56 obcí drželo bezmála 18 % podíl v naší společnosti. Událo se tak v letech 2001-2002. Připomínám, že nominální cena 1 akcie byla a je 1000 korun na akcii.

Ani v jednom případě prodeje nebyl proveden znalecký posudek týkající se prodejní ceny. Až na několik málo výjimek, byl zastupitelstvem obce schválen prodej akcií obce České spořitelně, ač o prodej akcií nešlo.

Jednání obcí bylo podrobena právnímu rozboru z pohledu Zákona o obcích /Mgr. V. Puchalský/ a z pohledu obchodního a občanského zákoníku /JUDr. Petr Dítě/. Oba dva rozborů prokázaly již v té době nezákonnost postupu obcí i České spořitelny.

O těchto skutečnostech jsem přirozeně informoval průběžně představenstvo a dozorčí radu naší akciové společnosti. V představenstvu společnosti proto panoval v roce 2002 konsensus mezi reprezentanty rozhodujících akcionářů v tom, že nebudou své akciové podíly prodávat s odvoláním na zmíněné usnesení Zastupitelstva města Přerova z června 2000.

V roce 2002 jsem byl místopředsedou představenstva, dalším zástupcem města Přerova v představenstvu byl Ing. Bohumil Procházka - zástupce starosty města Přerova. V dozorčí radě byl za město Přerov členem Ing. Jiří Lajtoch - zástupce starosty města Přerova.

Vedení města však dlouhodobě separátně komunikovalo s Českou spořitelnou, která adresovala Přerovu nabídku na odkup celého akciového podílu města, který tehdy činil 27,09 % dopisem ze dne 12.9.2002. Dopis je adresován k rukám starosty města Jindřicha Valoucha, Ing. Jiřího Lajtocha - místostarosty a Ing. Bohumila Procházky

- místostarosta. Starosta města v tomto čase konsultoval problematiku s předsedou představenstva a ředitelem v jedné osobě Ing. Dundálkem, který nemohl nic jiného jak konstatovat, že proces zavádění provozního modelu v České republice značně pokročil a vyjádřil osobní mínění, že proces je nezvratný. Upozornil však pana starostu, že současná úprava stanov naší společnosti neumožňuje převody akcií na jméno na jiné akcionáře, než jsou obce a města. Jeho diplomatická odpověď, jejíž obsah jsem znal, byla ovšem snadno zneužitelná.

Nabídka České spořitelny byla projednána v Radě města 3. 10. 2002 na 78. schůzi rady, která ve složení:

Jindřich Valouch, Ing. Bohumil Procházka, Ing. Jiří Lajtoch, MvDr Jiří Pavelka, Mgr. Zdeněk Boháč, Mgr. Elena Grambličková, Ing. Ferdinand Ježík, Mgr. Jaroslav Pajdla, MUDR Eva Senkýřová, JUDR Otakar Šiška, Vladimír Tiefenbach podala Zastupitelstvu města návrh schválit záměr prodat celý akciový podíl města za 70 milionů, 60 tisíc 500 korun! / Předloha pro 31. zasedání Zastupitelstva města Přerova, konané dne 17. října 2002 /⁴

O tomto záměru největšího akcionáře **nebylo představenstvo VaK Přerov a.s. oficiálně informováno.**

Na tento vývoj bylo nutné reagovat, této fatální chybě bylo nutné zabránit všemi prostředky- i za cenu podání trestního oznámení. Ale nakonec to nebylo nutné, protože stejný efekt mělo probuzení veřejného mínění v tisku a Kabelové televizi a paradoxně pozitivní roli sehrál i jeden z dalších zájemců o tunelování našich vodáren - Severomoravské vodovody a kanalizace, když 16. 10. 2002 adresovaly městu nabídku s cenou 330 korun za akcii, sumárně tedy 77 milionů, 66 tisíc 550 korun.

Otevřený dopis odmítající tuto nehoráznost jsem tehdy adresoval nejen zastupitelům města Přerova ale také zastupitelům dalších měst, která jsou rozhodujícími akcionáři. Tuhle bitvu se tedy podařilo vyhrát.

K hlasování o tomto návrhu záměru prodeje vůbec nedošlo. Ve zbytku roku 2002 a v roce 2003 jsme prověřovali s reprezentanty Hranic na Moravě, Lipníka, Kojetína, Tovačova a Bělčina možnost uzavření **Strategické dohody mezi rozhodujícími akcionáři, která by měla do budoucna zabránit podobným nezodpovědným záměrům.**

Tak se zrodila známá **Dohoda o společné strategii uzavřená 15. května 2003**, která se v dalším období stala známou po celé České republice. Byla uzavřena na období od roku 2003 do roku 2013. Poté byla rozšířena dne 15. 5. 2005 o dodatek, který garantoval vůli **nedělit společnost na část infrastrukturu a provozní po dalším pokusu o ovládnutí našich vodáren v roce 2004 společností Penta, která v té době vlastnila Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s.**

Jak k tomu došlo?

V roce 2003 - v době relativního klidu, se naše akciová společnost zavázala k zajištění dostatečného množství vody pro potřeby budované průmyslové zóny v Hranicích. K tomu bylo třeba realizovat dávnou myšlenku - totiž propojení vodovodních systémů Severomoravských vodovodů a kanalizací a systému naší vodárny. Šlo o záměr, který sahá hluboko do historie a pochází z časů, kdy bylo vodárenství řízeno racionálně, tedy centrálně.

O strategické důležitosti realizace tohoto duálního zásobení našeho regionu vodou jsme měli možnost se přesvědčit v roce 1997, kdy došlo na Moravě ke katastrofálním povodním, při kterých byly vyřazeny rozhodující zdroje pitné vody pro náš region.

Naše dohoda o vybudování vodovodního přivaděče Fulnek- Hranice- Přerov ve spolupráci ze Severomoravskými vodovody a kanalizací, a.s. byla jen pro neinformovaného laika jednoúčelovou stavbou, realizovanou toliko pro potřeby firmy Philips. Přesto se právě realizace přivaděče měla stát důvodem k ekonomické pauperizaci akciové

společnosti, když se ukázalo / z naší strany očekávaně/, že Philips nikdy neodebere snových 5 milionů metrů kubických naší vody.

Přičemž náš dlouhodobý závazek odebírat cca 3 milionu kubiků vody z přivaděče nás měl ekonomicky zničit. Opak však byl pravdou. Naše smlouva o dodávkách vody byla připravena zodpovědně a v cenách, které byly spíše výhodné pro naši společnost. Protože závazek bude končit v roce 2019, lze očekávat další zvýhodnění odběrů vody z tohoto zdroje. Přivaděč byl slavnostně uveden do provozu 27. května 2004 za přítomnosti předsedy vlády Vladimíra Špidly a tehdejších majitelů SmVak Ostrava a.s., vlastníků Penty.

Pravděpodobně již záhy poté probíhala jednání s některými komunálními politiky z Přerova o plánech na rozdělení naší společnosti na část infrastrukturní a provozní. Jinými slovy šlo o zavedení provozního modelu do našich vodáren. Nešlo však o pilotní projekt. Ten byl totiž realizován v Olomouci již v roce 2000 za skandálních souvislostí. Tady vedla koordinovaná spolupráce mezi managementem, ředitelem, kterému bylo přislíbeno pokračování v ředitelské funkci, představenstvem, dozorčí radou a vedení měst Uničova a Olomouce, které bylo ovládáno koalici ČSSD, ODS a KDÚ ČSL.

Z pohnutek jistě smrtelně vážných - ale neznámých, pronajaly vodárnu aniž se tom další akcionáři vůbec dozvěděli. Od této doby byli v dozorčí radě této odnože Veolie - pánové Tesařík a Kosatík. Na „lidovce“ Procházku se v tomto směru nedostalo, ten dostal post ve VHS Olomouc.

Lze předpokládat, že „krajské formáty“ se pokoušely ovlivnit i jednání svých straníků na úrovni našeho města. Obdobné procesy se totiž odehrávaly na mnoha místech naší republiky. A někde se zjistily pozoruhodné indicie. V Plzni dostalo „zvíře žrát“ skoro milion. Takže městská rada se začala koncem roku 2004 zabývat zcela vážně otázkou rozdělení naší společnosti. Pokusil jsem se na setkáních jednotlivých politických klubů vysvětlit nesmyslnost tohoto záměru, snažil jsem se

udržet jednotu i v orgánech naší akciové společnosti. Bylo však nad Slunce jasnější, že rozhodující bitva musí být svedena v Přerově. Opakovaně se totiž ukazuje, že největší akcionář nese také největší odpovědnost za osud naší akciové společnosti, protože je odpovědný za strategii. Bylo zřejmé, že část městské rady - členové za ČSSD, nebude tento plán podporovat přes odlišný názor olomouckých a jiných „reprezentantů“ strany. Oni totiž od prvního selhání v roce 2002 prozřeli. Budiž jim za to chvála.

Praporečnickem myšlenky rozdělení se stal člen ODS - místostarosta Ing. Kučera, kterému sekundovali další členové ODS, někteří nezávislí a členové KDÚ ČSL. Klub ODS však nebyl v hodnocení záměru jednotný. Význačné podpory se mi dostalo od člena ODS MUDr. Havlíka - člena dozorčí rady naší společnosti, který svůj názor vyjádřil i při rozhodujícím hlasování zastupitelstva. 3 členové ODS se zdrželi hlasování, stejně jako jedna členka KDÚ ČSL.

Na straně propagátorů byla rozvinuta rozsáhlá kampaň, která obsahovala i organizaci semináře s názvem „Obor vodovody a kanalizace v ČR po vstupu do EU“ pro přerovské zastupitele. Na semináři vystoupil Jaromír Jech, tehdy místopředseda Svazu měst a obcí, zástupce Ministerstva zemědělství a zástupce - Sdružení oboru vodovodů a kanalizací ČR /SOVAK/. Občerstvení a oběd formou rautu byl v hotelu FIT pro účastníky zajištěn. Do všech těchto míst - ministerskou úroveň nevyjímaje, sahala tehdy a sahá dodnes vlivová chobotnice zahraničních koncernů.

K rozhodujícímu střetu došlo na zasedání Zastupitelstva města Přerova dne 9.12. 2004.

Po obvyklé rozpravě došlo k hlasování o této otázce: **Město Přerov se zavazuje, že jeho zástupce nebude na Valných hromadách akciové společnosti Vodovody a kanalizace Přerov do 31. 12. 2013 hlasovat pro rozdělení společnosti na část infrastrukturní a provozní. Zastupitelstvo města Přerova vyzývá zastupitelské sbory města**

Hranic, Kojetína, Tovačova, Lipníka nad Bečvou a obce Bělotín k přijetí usnesení stejného znění.

Pro toto usnesení hlasovalo 20 zastupitelů:

Jiří Bucher - KSČM,
Irena Hanzlová,
MUDr. Tomáš Havlík - ODS,
Ing. Petr Hotálek - KSČM,
MUDr. Michal Chromec,
Přerovská Koalice,
Mgr. Petr Karola - KSČM,
Mgr. Šárka Krákorová-Pajůrková - ČSSD,
MUDr. Aleš Kuča - ČSSD,
Petr Laga - KSČM,
Ing. Jiří Lajtoch - ČSSD
Miloš Navrátil - Přer. Koalice,
RsdR. Josef Nekl - KSČM,
Břetislav Passinger - KSČM,
Mgr. Radovan Rašfák,
MUDr. Lubomír Skopal - Přer. Koalice,
František Slezák - KSČM,
Ing. Otakar Smejkal - ČSSD,
Ludmila Tomaniková - KSČM,
Jindřich Valouch - ČSSD,
Václav Zatloukal - ČSSD.

Proti, tedy pro PRO zavedení provozního modelu hlasovali jmenovitě:

Mgr. Zdeněk Boháč - ODS,
Mgr. Elena Grambličková - ODS,
JUDr. Zdeněk Horák - nezávislý,
Ing. Martin Kučera - ODS,
MUDr. Vladimír Vosmanský - ODS,

Mgr. Pavel Vychodil - nezávislý,
MUDr. Eva Šenkýřová - KDÚ ČSL,
JUDr. Otakar Šiška - KDÚ ČSL.

V klubu zastupitelů ČSSD velmi agilně vystupoval pan Václav Zatloukal. Stejně pozitivně se zachoval i celý klub KSČM. **Zdrželi se:**

Daniel Dostal - ODS,
David Hendrych - ODS,
Yvona Přikrylová - ODS,
Ing. Marta Valenčíková - KDÚ-ČSL.

K přijetí usnesení obdobného znění došlo poté u všech oslovených měst a obce Bělotína, kterážto obec - vedená dlouhodobě svým starostou Mgr. Eduardem Kavalou, cílevědomě navyšuje svůj akciový podíl v našich vodárnách. Přesto aktivity Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava a.s. pokračovaly. Drobnou epizodou byla snaha vyčlenit město Hranice na Moravě z naší dohody a získat je pro zavedení provozního modelu za příslib dotace 30 milionů na tehdy plánovanou akci odkanalizování místní části Hranic-Drahotuš. **Zastupitelé Hranic** mne vyslechli na svém zasedání dne 24. 3. 2005, stejně tak zástupce Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava a.s. **Odmítli jejich nabídku a potvrdili své rozhodnutí nerozdělovat naši akciovou společnost.** Vedení SmVaku však stále doufalo, že dojde ke změně našeho stanoviska a ještě jednou a to 13. 12. 2005 nabídlo identický druh spolupráce. Je pozoruhodné, že pánové nezaznamenali zjištění Ministerstva životního prostředí České republiky, které 27. ledna 2005 informovalo všechny zájemce o dotace z EU o tom, že o dotace nelze žádat, pokud je do vodárny zaveden český typ provozního modelu, který zestátnil či zkomunálnil výdaje a zprivatizoval příjmy.

Naše osobní vztahy s generálním ředitelem doc. Kynclem byly vždy korektní a jeho situace nebyla lehká - i když dobře zaplacená. **V roce 2005 si SMVaK musel vzít úvěr, aby mohl vyplatit finanční skupině PENTA 2,26 miliardy korun na dividendách!**

PENTA rok poté prodala Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s. za 7 /sedm /miliard korun! Dnes mají ve svých vodárnách vodné a stočné o 4 koruny a 23 haléřů vyšší, jak naše společnost. A takové měli starosti, abychom udrželi sociálně únosnou cenu vody pro přerovský region.

Když jsme zažehnali tyto dva ohrožující momenty, stále jsme si - já osobně i členové představenstva - uvědomovali, že oněch bezmála 20 % akcionářských práv, kterých se nelegálně zmocnila Česká spořitelna, potažmo Moravská vodárenská, potažmo Veolia, mohou značně zkomplikovat fungování naší společnosti. Mimo jiné mohli zneužívat právo na vynucování svolávání mimořádné valné hromady naší akciové společnosti. To se skutečně stalo, když Dozorčí rada akciové společnosti obdržela výzvu BANG s.r.o. a později Moravské vodárenské a.s., která se stala po České spořitelně dalším vlastníkem **nezákonně získaných akcionářských práv od našich obcí**. Tato mimořádná valná hromada byla svolána na den 18. března 2005. Požadavky na rozšíření počtu členů představenstva o zástupce Moravské infrastrukturní a.s. - resp. České spořitelny a.s. byly valnou hromadou zamítnuty.

Starostové obcí byli opakovaně různými informačními postupy vyzýváni, aby se pokusili vyvázat se ze smluv s Českou spořitelnou. Aktivní kroky v tomto směru realizovala obec Klenovice v roce 2005, nebylo však opakovaně možné najít někoho s kým by se problém mohl vyřešit, protože smlouvy byly jednou na České spořitelně, jindy v držení jiných právnických osob. Podobně postupovala i v témže roce obec Troubky. Také výsledek byl obdobný.

Prostě právní stát po našem

Obec Dobruška se potom v zastoupení JUDr. Dutkem snažila dosáhnout prohlášení neplatnosti smluv. Po zhruba 6 letech soud vynesl verdikt, kterým zamítl posuzovat platnost uzavřených smluv, dokud nebude existovat naléhavý právní zájem - **jakoby obcházení zákona a jeho porušování nebylo naléhavým právním zájmem**.

Při znalosti poměrů v našem soudnictví jsem se rozhodl učinit pokus o mimosoudní vyřešení tohoto ožehavého problému. Bylo totiž zřejmé, že se držitel akcionářských práv našich 56 obcí již několik let neúčastní VH naší společnosti, protože zřejmě pochopil, že u nás neuspěje. Přitom do nákupu oněch zhruba 18 % našich akcií investoval kolem 20 milionů korun. Poté jsme zorganizovali setkání těchto našich akcionářů, kteří na námi dojednané podmínky přistoupili. V průběhu roku 2016 byly realizovány dvojstranné dohody mezi obcemi a posledním držitelem smluv. Lze tedy konstatovat, že ke dnu konání řádné VH společnosti Vodovody a kanalizace Přerov v roce 2017 jsou akcionářská práva tam, kde mají být - u našich skutečných akcionářů - měst a obcí.

Konec dobrý, všechno dobré. Díváme se do příštích let s optimismem. Služby, které poskytujeme jsou na vysoké úrovni, máme z podstatné části obnovenou infrastrukturu, vysokou efektivitu práce, nejnižší ceny vodného a stočného široko daleko. Naše společnost vlastněná městy a obcemi se stala vzorem pro vodohospodářské společnosti celé České republiky.

Vsuvka na závěr

V roce 2002 jsem navázal přátelský vztah s Ing. Radkem Novotným, který byl schopen pružně poskytovat relevantní informace o „plánech“ takzvaných zahraničních investorů, kteří měli zájem ovládnout trh s vodou v České republice a provést ekonomická zhodnocení svých aktivit. Od této doby se také datuje naše spolupráce s cílem bránit pronikání koncernů do našeho vodárenství a dokumentace nevýhodnosti praxe provozního modelu. **I díky našim aktivitám se podařilo zamezit růst této rakoviny na těle našeho vodárenství / Kroměříž, Náchod, Břeclav, Pardubice.../ a poslední dobou se daří i postupně ukončovat nevýhodné provozní smlouvy.** /Plzeň, Šumperk, Praha/.

MUDr. Michal Chromec,
zastupitel statutárního města Přerova 1990 - 2018

ZÁVĚR

Závažnost faktů objasňuje, proč trváme na tom, aby problematika, kterou petice voda je život otevírá, byla senátorům **předložena s důkazy a informacemi v plném rozsahu** a věc takt pro stát strategická jako je vody, **byla projednávána za účasti široké veřejnosti a médií.**

Věříme, že výše uvedené informace jsou natolik závažné a přesvědčivé i pro vrcholové politiky, že pochopí nutnost nápravy systému, čehož mohou dosáhnout pouze zákonodárci. Projednávání nápravy takto závažného stavu za „zavřenými dveřmi“ dává prostor k dalším manipulacím a nekalostem, kterých jsme svědky více než 20 let.

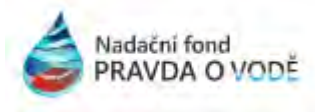
Věříme, že Senát ČR je instituce, která nám pomůže celý systém napravit v zájmu občanů a státu.

Veškeré další informace o vodárenství, srovnání, ekonomice, s kompletními zněními dokumentů, včetně důkazů naleznete na www.pravdaovode.cz

Ing. Radek Novotný, zakladatel nadačního fondu PRAVDA O VODĚ

„Vody je dostatek pro lidskou potřebu, ale nedostatek pro lidskou hamižnost.“

Mahátma Gándhí

IAV

INSTITUT ALENY VITÁSKOVÉ z.s.

Ochrana a podpora základních lidských práv a svobod

Použité fotografie (řazeno dle užití fotografie):

RachenArt / Shutterstock.com (obálka)

Renata Sedmáková / Shutterstock.com (strana 9)

Olga Mazina / Shutterstock.com (strana 13)

arhendrix / Shutterstock.com (strana 17)

Thinh Nguyen / Shutterstock.com (strana 21)

VladKK / Shutterstock.com (strana 25)

Denis OREA / Shutterstock.com (strana 33)

Volodymyr TVERDOKHLIB / Shutterstock.com (strana 37)

Lubomír Odráška (strana 41)

Tatevosian Yana / Shutterstock.com (strana 49)

Lukas Gojda / Shutterstock.com (strana 54)

r.classen / Shutterstock.com (strana 65)

JONG KIAM SOON / Shutterstock.com (strana 73)

Peshkova / Shutterstock.com (strana 83)

DaLiu / Shutterstock.com (strana 93)

Lotus_studio / Shutterstock.com (zadní obálka)

2021

Vytiskla tiskárna Kleinwächter

Grafická úprava a sazba: Lubomír Odráška

<https://dobramodra.cz>